

FAŞİST PAŞALARIN MUHTIRASI DA SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNİ KURTARAMAYACAKTIR

FAŞİSTLER PUSUDA ...

27 Aralık'ta Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren, haftalık 'olağan' ziyaretinde Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları ve Jandarma Genel Komutanının da imzalarını taşıyan bir muhtırayı Cumhurbaşkanına verdi.

"Türk Silahlı Kuvvetlerinin görüşü" başlığını taşıyan muhtıra girişte partilerin siyasi görüşleri doğrultusunda tayinlere karşı çıkmakta, partileri 'kamu görevlilerini ve vatandaşları bölmek'le suçlamakta ve şöyle devam etmektedir.

"...Bölgemizdeki gelişmeler Ortadoğu'dan her an sıçrayabilecek bir çatışmaya dönüşebilecek durumdadır. İçte anarşist ve bölücüler yurt sathında genel bir ayaklanmanın provalarını yapmaktadırlar. Ülkede birlik ve beraberliği vatandaşın can ve mal güvenliğinin süratle sağlanabilmesi için gerekli kısa ve uzun vadeli tedbirlerin yüce meclislerimizce en kısa zamanda kararlaştırılması bugünkü ortam içinde hayati bir önem taşımaktadır. Diğer yandan meclislerin açılışından bir buçuk ay sonra komisyonların ancak teşkil edilebilmesi ve ülkenin acilen ön çözüm bekleyen konularının müzakere edilebilmesi için bugüne kadar müşterek bir gündemin saptanma-

ması üzüntü ile izlenmektedir.

Ülkemizin içinde bulunduğu son derece önemli siyasi ekonomik ve sosyal ortamda her geçen gün hızını biraz daha arttıran anarşi, terör ve bölücülüğe karşı milli birlik ve beraberliğin sağlanabilmesi i-

Devamı 2. sayfada

ABD EMPERYALİSTLERİ UŞAKLARI İLE ANLAŞMASINI TAZELEDİ

Amerikan emperyalizminin en sağlam dayanaklarından olan faşist Şah'ın devrilmesinden sonra bölgede emperyalistler arası dalaşmalar arttı. Özellikle Amerikan emperyalizmi ile Rus-sosyal emperyalizmi bölgedeki hakimiyet dalaşmasında yeni mevziler elde etmek için yoğun askeri ve siyasi çabalara giriştiler.

Her iki emperyalist güç de, bugün bir yandan Ortadoğu'da kendi elindeki mevzileri sağlamlaştırmaya çabalarken, diğer yandan da diğerinin hakim olduğu yerleri ondan koparmaya çalışıyor. Diğer emperyalist büyük güçler de bu arada güçleri oranında bu dalaşmaya katılıyorlar. Bu dalaşmalar dünyayı yeni bir emperyalist paylaşım savaşının bulutları ile kaplıyor.

Son olarak, 27 Aralık'ta Rus sosyal-emperyalistlerinin Afganistan'a karşı giriştikleri doğrudan işgal hareketi, bu dalaşmada Sovyetler Birliği'ne şimdilik önemli bir avantaj sağladı. Amerikan emperyalist

devamı 7. sayfada

1968 ÇEKOSLAVAKYA 1979 AFGANİSTAN

RUS SOSYAL EMPERYALİSTLERİNİN "ENTERNASYONALİST YARDIMI"

Rus sosyal emperyalistleri 1979 un son günlerinde Afganistan'da gerçekleş-tirdikleri bir darbe ile uşakları Babrak Karmel'i başa getirdiler. Bu darbe, Afganistan'da Rus sosyal emperyalistleri tarafından 1 sene içinde gerçekleştirilen 3. darbedir. 27 Nisan 1978 de Davut Hanın devrilerek Muhammet Nur Taraki'nin başa gelmesiyle Rus sosyal emperyalistleri büyük devrimci ilan ettikleri Taraki vasıtasıyla Afgan halkının alın terini alabil-digine sövmeye devam ettiler. Daha sonra Amin'in Taraki'yi devirerek başa gelmesiyle bu defada Amin'in 'büyük devrimci' ve 'komünist' olarak propagandasını yaptılar. Fakat Amin, ülke içinde sosyal-faşist rejime karşı ayaklanmaları bastır-mada başarılı olamadı ve giderek Rus sosyal emperyalistlerinin gözünden düştü.

devamı 12. sayfada

FAŞİSTLER YURT DIŞINDA DA AZIYOR!

Türkiye'de faşist saldırıların yoğunlaşmasına paralel olarak, yurtdışında da faşistlerin saldırıları arttı.

Aralık ayı içinde Paris'te yedi devrimcinin faşistler tarafından kurşunlanması dan sonra; 5 Ocak'ta MHP'li ve MSP'li faşistler, Berlin'de Celalettin Kesim adlı bir öğretmeni bıçaklayarak öldürdüler. Aynı olayda 20 den fazla kişi, faşist saldırı-ganlar tarafından yaralandı.

Bu olayın gelişmesi şöyle oldu:

MHP'li ve MSP'li faşist dernekler, Rus sosyal-emperyalistlerinin Afganistan'a karşı giriştiği saldırı ve işgal hareketi ni demagojik bir şekilde kullanmaya çalış-tılar. Rus sosyal-emperyalistlerini sanki komünistmiş gibi göstererek; Afganis'tanda ki işgale karşı mücadeleyi de, sanki 'müs-

lumanların, allahsız komünistlere karşı mücadelesi imiş' gibi göstererek bildiriler dağıttılar. Yürüyüşler düzenlediler.

devamı 11. sayfada

TÖK-YD KURULDU

Türkiyeli Öğrenciyeer Konfederasyonu- Yurt Dışı (TÖK/YD) Kurucu Genel Kurulu, 3-4-5-6 Ocak tarihlerinde Frankfurt'ta yapıldı. Genel Kurula üç üye Federasyon (ATÖF-BTÖF-FTÖB) ve bu federasyonlardan gelen 22 delegé katıldı. Genel Kurula delegeler dışında 600 e yakın Türkiyeli işçi ve öğrenci de dinleyici olarak katıldı. Dinleyiciler arasında Batı Almanya'nın dışında Fransa, İngiltere, Avusturya, Belçika ve diğer Batı Avrupa ülkelerinden çeşitli zorlukları göze alarak katılanlarda

devamı 7. sayfada

BATI ALMAN EMPERYALİSTLERİ KİTLE TEŞKİLATLARINI YASAKLAMAK İSTİYOR

Batı Almanya'da MHP'li faşistler yeni bir saldırı tertiple-diler. 19.1.1980 Cumartesi günü, Schönberg'de gazete satan ATİF'li devrimcilere saldırdılar. Yaptıkları bu saldırıda amaçlarına ulaşamayan ve gereken dersi alan MHP'li köpekler, bu defa da Batı Alman polisine devrimci-

Devamı 11. sayfada

Türkiye'deki yoğun faşist saldırılara karşı! Afganistan'ın işgaline karşı! Emperyalizmin İran devrimine saldırısına karşı!

FAŞİZME, SOSYAL FAŞİZME, EMPERYALİZME, SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI!

BÜYÜK YÜRÜYÜŞE KATIL!

23 ŞUBAT 1980

KÖLN

11° EBERTPLATZ

çin Türk silahlı kuvvetleri ülke yönetimi-
minde etkili ve sorumlu anayasal kuruluş
ları ve özellikle siyasi partileri görevle
davet etmek mecburiyetinde kalmıştır.

Ülkenin içinde bulunduğu bu durum
dan biran önce kurtulması hükümetler ka-
dar diğer siyasi partilerimizin de görevle-
ri arasındadır. Türk Silahlı Kuvvetleri
yasa ile kendisine verilen görev sorumlu-
luğunun idraki içinde ülkemizin bugünkü
hayati sorunları karşısında siyasi parti-
lerimizin biran önce milli menfaatlerimi-
zi ön plana atarak anayasamızın ilkeleri
doğrultusunda ve Atatürkçü bir görüşte
bir araya gelerek anarşi, terör ve bölücü-
lük gibi devleti çökertmeye yönelik her
türlü hareketlere karşı bütün önlemleri
müstereken almalarını ve diğer anayasal
kuruluşların da bu yönde yardımcı olma-
larını ısrarla istemektedir."

MUHTIRA KİME VERİLDİ ?

Faşist paşaların Cumhurbaşkanı verdik-
leri bu muhtıra, hakim sınıfların siyasi
temsilcileri arasında yoğun bir trafığe
yol açtı. Önce Cumhurbaşkanı parti başkan-
ları ile tek tek görüştü. Görüşmelerden
sonra faşist parti temsilcileri bu muhtı-
ra üzerine çeşitli yorumlar yaptılar.

Amerikanca faşist Demirel, bu darbe teh-
diti karşısında, kendilerinin içinde bu-
lunulan durumdan sorumlu olmadıklarını
ısrarla belirtti ve şöyle dedi:

"Türkiye'nin getirildiği bu durumdan
biz sorumlu değiliz. 35 günlük bir hüküme-
tin Türkiye'yi bu duruma getirmesi mümkün
değildir." Demirel özenle muhtıranın he-
definin CHP olması gerektiği konusunu iş-
ledi.

CHP'nin faşist yöneticileri de, bunun ter-
si bir tavır takınarak, muhtıranın hedefi-
nin AP ve diğer olmaları gerektiği teması-
nı işlediler. Ecevit, 3 Ocak'ta CHP, Millet
Meclisi ortak grubunda yaptığı konuşmada
muhtıra konusunda şunları söyledi :

"CHP hiç bir dönemde demokrasiyi koruma
açısından böyle bir uyarı almamıştır. Oysa
bu hükümet daha 51. gününde böyle bir uya-
rı almıştır. Bu aramızdaki farkı açıkça
gösterir..."

Cumhurbaşkanı ile yaptığı görüşmenin
hemen ardından verdiği demeçte ise Ecevit,
kendilerinin AP'ye karşı ne kadar 'ılımlı'
muhtalefet yaptıklarını anlatarak, şöyle di-
yordu :

"AP hükümeti döneminde saldırıların, şid-
det eylemlerinin başlıca hedefleri arasın-
da CHP'liler yer aldığı halde, yakınmaları-
mızı ve muhtalefetimizi bu konuda çok sı-
nırlı tuttuk. Hatta hükümete destek olan
partilerden biri bile zaman zaman bizden
daha ileri ölçüde ve sert muhtalefet yap-
maktadır. Bu muhtalefetimizi böyle sınırlı
ölçüler içinde tuttuğumuz için zaman za-
man eleştirilere, tarizlere uğruyoruz. Bun-
lara göğüs geriyoruz ve germeye de devam
edeceğiz."

Hakim sınıfların diğer partileri de bu
iki büyük partinin takındığı tavra benzer
tavır takındılar. Hepsi 'muhtıra' yı yerin-
de ve doğru bulduğunu belirtti. Hakim sı-
nıfların çeşitli 'sanayi' 'ticaret' vs.
odaları adına takınılan tavırlar da, muhtı-
rayı destekler yönde oldu.

Muhtıranın esas hedefi gerçekte ne AP
ne CHP ne de hakim sınıfların herhangi
bir diğer partisi idi. Muhtıra aynı 12
Mart muhtırası gibi, işçilere, köylülere,
tüm emekçilere, Türkiye'nin bağımsızlığın-
dan, ve halk demokrasisinden olan tüm

güçlere karşı girişilmiş yoğun bir saldı-
rı; ağır bir darbe tehditi niteliğini taşı-
yordu. Muhtıra, aslında aralarında temel
hiç bir çelişme olmayan hakim sınıf parti-
lerini 'hizaya girmeye' ve halka karşı
birleşmeye çağırıyor, partileri 've diğer
anayasa kuruluşlarını (yani devletin fa-
şist baskı araçlarını) görevlerini yapma-
ya (yani yükselen halk hareketini bastır-
maya) çağırıyordu. Hakim sınıflar, faşist

ordunun paşaları aracılığı ile siyasi par-
tileri 'aralarındaki kısır çekişmeleri
bırakmaları' yönünde uyarıyordu. Bunun ya-
pılmaması halinde, askeri darbe tehditi
Demoklesin kılıcı gibi sallandırılmaya
başlanıyordu.

AP-CHP YAKINLAŞMASI

Hakim sınıf partileri, özellikle de CHP
ve AP arasındaki yakınlaşma ve yumuşama,
hakim sınıfların halkın yükselen hareketi
karşısında arzulanıkları bir şeydi. Ancak
bu 'yakınlaşma' hem AP'nin ve hem de taba-
nında çok sayıda yurtsever barındıran CHP
içinde tepki ile karşılaşıyordu. Hakim sı-
nıflar bu durumda çareyi açık darbe tehdit-
inde buldular. Darbe tehditi karşısında
iki partinin yönetici kademelerinde ve Mec-
listeki yakınlaşması, tabana 'demokrasi
savaşı' olarak yutturulabilirdi. Öyle ya,
karşımızda kırk satır mı/kırk katır mı?
örneği bir alternatif vardı. "Ya yakınlaş-
ma, ya askeri darbe"

Hakim sınıfların basını ve her türlü
yayın organları CHP ağırlıklı hükümetin
son döneminden başlayarak yoğun bir şekil-
de AP-CHP yakınlaşmasının propagandasına
girişmişti. Bu propaganda 'muhtıra'dan son-
ra en uç noktasına ulaştı. CHP ve AP'nin
faşist yöneticileri havayı yumuşatan
demeçler vermeye başladılar.

CHP adına Ecevit Cumhurbaşkanı ile yap-
tığı görüşmeden sonra şunları söyledi :

"Biz hükümet kurulduktan sonra da diya-
loga hazır olduğumuzu her vesile ile gös-
terdik, açıkladık.

Ben dilerdim ki, iş bu üzücü noktaya gel-
meden önce, iki büyük parti arasında, ikti-
dar partisi ile, ana muhtalefet partisi a-
rasında verimli, ciddi bir diyalog kurula-
bilsin... Yapıcı bir diyaloga hazır olduğu-
muzu tekrar kamu oyununda belirtmeyi
bir görev biliyorum."

Bundan 4 gün sonra verdiği bir demeçte
Ecevit, "AP den bir koalisyon önerisi ge-
lirse, bunu memnulukla karşılayacakları-
nı" belirtiyordu.

Sonunda 13 Ocak'ta, Ecevit ve Demirel
görüştiler. Bu görüşme, hakim sınıfların
bu iki ana partisinin, halkın muhtalefetini
ezme yönünde öteden beri aralarında olan
ittifakın, resmilesmesi açık hale gelmesi
yönünde atılan önemli bir adım oldu. Görüş-
meden sonra Ecevit "Aramızdaki görüşmele-
ri sürdürmeyi kararlaştırdık... Bugün Tür-
kiye'de olağanüstü bir durum olduğu söz-
cük anlamı ile dahi belli" diyordu. Demirel
ise şunları söylüyordu :

"Türkiye'de anarşi meselesi bir milli
meseledir. Sıkıyönetime rağmen hadiseler
önlenememiştir. Silah kaçakçılığı alıp yü-
rümüşür, öldürmeler artmıştır. Girilemeyen
mahalleler, şehirler yaratılmıştır.

Bugün Sayın Bülent Ecevit ile bu konula-
rı ele aldık. Anarşi ve ekonomik konular
üzerinde durduk. Yapılacak işbirliği ile
hükümete yardımcı olmalarını istedim. Dev-
letin otorite kurabilmesi için işbirliği
rica ettim. Anarşi meselesi karşısında her
kesin yerini alması gerektiğini söyledim.

Yasa eksiklikleri tamamlanmalı, herkes
anarşi karşısında yerini almalıdır.

Meclise sevkedilecek yeni yasalar da,
umuyorum ki, CHP tarafından desteklenecek-
tir. Yalnız fevkalade hal yasaı için ken-
disiyle yeniden görüşme yapacağım.

Konusu ve zamanı tesadüfen seçilmemiş
müsahhas konular üzerinde bir işbirliği
için mutabık kaldık. Bundan sonra yeniden
görüşme yapmada mutabık kaldık. Meselemiz,
Türkiye'yi içinde bulunduğu durumdan çı-
karmaktır."

Görüldüğü gibi hakim sınıfların iki bü-
yük faşist partisi, 'olağanüstü' haller ya-
sasını ve bir dizi faşist yasaı çıkarma;
faşist terörü yasal hale getirerek yoğun-
laştırma konusunda anlaşmışlardır. Şimdi-
lik anlaşamadıkları konu DGM yasaı. Bu ko-
nuda da bir uzlaşma bulmaya çalışacaklar-
dır.

Hakim sınıfların bu iki ana partisi, şim-
di bu uzlaşmalarını bize iyi bir şeymiş

"HUZUR VE ASAYİŞ" İŞTE BÖYLE - SAĞLANIYOR...

gibi yutturmaya çalışacaklardır. Onlar bi-
ze, bu yaptıklarının 'demokrasiyi kurtarmak'
için tek yol olduğunu söyleyecekler, uzlaş-
mazsak, 'demokrasi gider, askeri darbe ge-
lir' diyeceklerdir.

Hangi 'demokrasi' Bugün Türkiye'nin 19
ilinde sıkıyönetim hüküm sürmektedir.
12 Kasım ile 5 Ocak arasında tutuklanan-
ların sayısı, Demirel'in verdiği rakamlar-
a göre 2011 dir. Yalnızca 23 ve 24 Ara-
lık'ta; Kahramanmaraş katliamının yıldönü-
münde katliamı kinama eylemlerinde üç bü-
yük şehirde göz altına alınanların sayı-
sı 5000 i geçmektedir. Bu olaylarla ilgili
olarak açığa alınan öğretmenlerin sayısı
2000 i geçmektedir. Bugün ülkemizde her
gün yurtseverler, devrimciler sokaklarda
kurşunlanmaktadır. Faşist katiller, hem de
güya en iyi kontrol edilenleri, gezmeye
gider gibi hapisten kaçırılmaktadır. Ül-
kemizde bütün demokratik örgütler

yasaklanmıştır. İlerici yayınlar sıkıyöne-
tim bölgelerinde resmen yasak, diğer bölge-
lerde ise baskı altındadır. Bugün ülkemiz
de askeri bir yönetim kurmak için bir dar-
beye gerek yoktur. Çünkü askeri yönetim,
19 ilde resmen diğer bölgelerde gayri res-
mi olarak vardır. Hükümetin aldığı bütün
kararlar, Meclislerin çıkardığı bütün ka-
nunlar süngülerin işaretleri doğrultusunda
olmaktadır. Türkiye'yi gerçekte yöneten hü-
kümet değil, Milli Güvenlik Kuruludur. Or-
du siyasetin 'dışında' değil, ta göbeğin-
dedir. Bu anlamda hakim sınıf partilerinin
'demokrasi'yi koruması palavradır. Bugün
Türkiye'de, çeşitli milliyetlerden emekçi
halkımız, bütün yasaklara, baskılara, tehdit-
lere rağmen çeşitli eylemler yürütmekte;
faşizme karşı direnmektedir. Demokratik
haklar bu mücadeleler içinde, yasaklara,
sıkıyönetime rağmen, söke söke alınmakta,
kullanılmaktadır. Türkiye'de demokratik
haklar, emekçi halkın direnişi sonucunda,
emekçi halkın direnişi içinde ve direnişin
boyutları ölçüsünde vardır. Hakim sı-
nıflar şimdi dört bir yandan halka sal-
dırmakta, halkın faşizme karşı direnişini
kırmaya, bu direnişi bütünü ile ezmeye
çalışmaktadır. Hakim sınıfların ezilen
halka karşı giriştiği yoğun saldırıda;
darbe tehditleri, ve hakim sınıfların iki
ana partisinin birbirine yakınlaşması,
biri ile, çelişen olaylar değil, birbi-
rinin tamamlayıcısıdır.

ARANDIKTAN SONRA ASKERİ KİŞİLAYA GÖTÜ-
RÜLEN GÖZALTINDAKİ ÖĞRENCİLER

Darbe tehditlerinin de, AP CHP yakınlaş-
masının da hedefi aynıdır:

Halkın faşist düzene karşı yükselen müca-
delesini ezmek !

Bu yoğun saldırıya karşı verilecek bir
tek cevap vardır !

Darbe tehditlerine, yeni faşist yasalara,
sıkıyönetime karşı işçilerin, köylülerin
tüm emekçilerin, işçi sınıfı önderliğinde
çelikten birliği !

Darbe tehditlerine, yeni faşist yasalara,
olağanüstü haller Yasasına ve DGM'lere
karşı mücadele edelim !

Bizim gerçek kurtuluşumuzun bir tek yo-
lu vardır. Emperyalizmin uşakları hakim sı-
nıfların kanlı faşist diktatörlüğünü de-
mokratik halk devrimi ile yerle bir et-
mek; işçi sınıfı önderliğinde demokratik
halk iktidarını kurmak.

Söke söke aldığımız demokratik hakla-
rımızı koruma mücadelesini, Demokratik
halk devrimini mücadelesine tabi kılalım.

TÜRKİYE DEVRİMİ, PROLETER DÜNYA
DEVİRİMİNİN BİR PARÇASIDIR !

Bugün bütün Ortadoğu'da kaynaşmanın
yükseldiği; emperyalist büyük güçlerin, ö-
zellikle de ABD emperyalizmi ile Rus sos-
yal emperyalistlerinin dalışmasının bu
bölgede yoğunlaştığı bir ortamda, Türkiye
emperyalistler açısından çok önemli bir
mevzi haline gelmiştir. Önemli artmıştır.
Emperyalistler Türkiye'de 'huzur ve sü-
kûn' istemektedirler. Onlar Türkiye'de yük-
selen halk hareketinin her ne pahasına o-
lursa olsun bastırılmasını talep etmekte-
dirler. Hakim sınıfların halka karşı gi-
riştikleri yoğun faşist saldırıların ö-
zellikle İran'daki halk ayaklanmasına pa-

devamı 7. sayfada

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

Klara Zetkin Anlatıyor Lenin'den Anılarım

Klara Zetkin'in Rusya ve tüm dünya proletaryasının büyük önderi Lenin'le kadınlar üzerine bir dizi tartışmaları vardır. Bu konuda Lenin'in çok değerli görüşlerinin bir kısmını aktarmak amacıyla, Klara Zetkin'le yaptığı konuşmalardan bir bölümü yayınlıyoruz. ("Kadınların Kurtuluşu" s.142, Güncel yayınları)

Lenin şöyle dedi: "kadının insani ve sosyal durumu ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki kopmaz bağa önem vermelisin. Bu 'kadınların kurtuluşu için burjuva hareketine karşı güçlü, yıkılmaz bir çizgi çekecektir. Aynı zamanda, kadın sorununu sosyal ve işçi sınıfı sorununun bir parçası olarak incelemek ve bu sorunu proleter sınıf mücadelesi ve devrimle birleştirmek için bize bir temel verecektir. Komünist kadınlar hareketinin kendisi, bir yığın hareketi yani genel yığın hareketinin bir parçası olmalıdır; sadece proleterlerin değil, bütün sömürülenlerin, ezilenlerin ve kapitalizmin ve hakim sınıfların bütün kurbanlarının hareketinin bir parçası olmalıdır. Burada, kadınların hareketinin, proletaryanın sınıf mücadelesi ve tarihi görevi yani komünist bir toplum yaratılmasındaki önemi de yeter. Partimizde ve Komintern'de devrimci kadınlığın çizimine sahip olduğumuz için gururlanabiliriz. Ama bu yetmez, kentlerde ve kırlardaki milyonlarca işçi kadını mücadelemize ve özellikle toplumun komünist olarak yeniden kurmak için kazanmalıyız. Kadınlar olmadan gerçek yığın hareketi olmaz.

Örgütsel fikirlerimizi, ideolojik kavramlardan çıkarırız. Aynı Komünist kadın örgütleri istemiyoruz. Komünist olan kadın, tıpkı Komünist olan erkek gibi Parti üyesidir. Aynı hakları, aynı ödevleri vardır. Bu nedenle, hiçbir fikir farkı olamaz. Bununla birlikte, gerçeğe gözlerimizi kapamamalıyız. Geniş kadın yığınlarını yükseltmek, bunları Parti ile ilişkili hale getirmek ve Partinin etkisinde tutmak amacıyla, Partinin organları-çalışma grupları, komisyonları, komiteleri bölümleri- olmalıdır. Bu doğal olarak, kadınlar arasında sistematik bir çalışma yapmamızı gerektirir. Uyanık kadınlara

öğretmeli, bunları Komünist Partisi altında proleter sınıf mücadelesini kazanmalı ve bu mücadele için hazırlamalıyız. Bunu söylediğimde sadece aklımda proleter kadınlar değil, deşirmende çalışanlar ya da ailenin yemeğini pişiren kadınlar da var. Aynı zamanda köylü ve aşağı orta sınıfın çeşitli tabakalarının

kadınları da aklımda. Bunlar da kapitalizmin kurbanlarıdır ve savastan bu yana durumları daha da kötüleşmiştir. Politikadaki ilgisizlik ya da başka söyleyişle kadın yığınlarının anti-sosyal ve geri psikolojisi, faaliyetlerinin dar alanı ve hayatlarının bütün modeli inkar edilmez gerçeklerdir. Bunları görmemizden gelmek ahmaklık, hem de tamamen ahmaklık

olur. Kadınlar arasında çalışmak için kendi gruplarımız, özel ajitasyon yöntemlerimiz ve özel örgüt biçimlerimiz olmalıdır. Bu burjuva 'feminizm'i değildir, bu, pratik devrimci politikasıdır. "

Lenin devam etti. "Sovyet Rusya, kadınlar için olan isteklerimize yeni bir ışık yakar. Proletaryanın diktatörlüğünde kadınlar, artık proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadelenin bir hedefi değillerdir. Bir kez bu kadınları yanıma çağırdıktan sonra, artık komünist toplum binasına girer tuğla gibi hizmet ederler. Bu da, sınırın öte tarafındaki kadınlara, iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesinin önemini gösterir. Kadınların çeşitli yerlerdeki durumları arasındaki fark, kadın yığınlarının desteğini, proletaryanın devrimci sınıf mücadelesine kazanmak için cesur bir yardımla gösterilmelidir. Kadın yığınlarının, ilkelerin açık bir kavrayışla ve sağlam bir örgütsel temel üzerinde hareketle geçirilmeleri, Komünist Partileri ve bu partilerin zaferleri için hayati bir sorundur. Ama kendi kendimizi kandırmağalım. Ulusal bölümlerimiz, hala bu sorunun doğru anlayışına sahip değiller. İş, komünist önderliğinde işçi kadınların yığın hareketini yaratmaya geldiğinde, pasif, bekle ve gör tavrına benimsenler. Böyle bir yığın hareketini geliştirmenin ve yönetmenin, bütün Parti çalışma sınıfı yarısı kadar, bütün Parti faaliyetinin önemli bir kısmı olduğunu anlamıyorlar. Önemli, güçlü ve kalabalık bir komünist kadınlar hareketinin gerekliliğini ve yalnızca arada bir fark etmeleri, Partinin sürekli üzerinde durulması gereken bir meselesi olmaktan çok, lütfen kalen romantik bir tavidir....

Proleter diktatörlüğünde, komünizmin gerçekleştirilmesinden geçen kadınların kurtuluşu kırlarda da yayılacaktır. Bu açıdan, sanayimizin ve tarımımızın elektrifikasyonundan çok şey bekliyorum. Bu çok büyük bir tasarıdır! Bu yoldaki zorluklar, son derece büyük. Yığınlardaki gizli olan kuvvetli güçler, bu güçlüklerin üstesinden gelmek için serbest bırakılmalı ve eğitilmelidir. Milyonlarca kadın, bu işte yer almalıdır.

DIYARBAKIR

Kürdistan'da Milli Zulüm Yoğunlaşıyor

Türk hakim sınıflarının Kürdistan'da yürüttükleri baskı, katliam, eritme politikası hız kazanıyor. Bugün Türkiye Kürdistan'ının hemen hemen tümüne yakın bir kısmında sıkıyönetim ilan edilmiş durumda. En ufak bir direnişe kan ve ateşle karşılık veren komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcileri, halkın mücadelesinin yükselmesiyle yıllardır sürdürdükleri kanlı soygun ve zulüm faaliyetlerine hız verdiler.

İran'da gelişen mücadeleden tedirgin olan ve bu mücadelenin Türkiye'ye de yansıyacağından korkan komprador patron-ağa devleti "bölücülük", "kaçakçılık" hareketlerini önleme adı altında çok yoğun bir yıldırma, baskı ve terör hareketine girişti. Sıkıyönetimle birlikte sınır boylarında onlarca Kürt köylüsü "kaçakçı" "kanun kaçağı" diye kurşunlandı. Kurşunlanmış cesetleri mayın tarlalarına atılarak parça parça edildi.

Köylerin, mahallelerin basılması süreklik kazandı. Halka gözdağı verip sindirip yıldırma için her türlü yola yonteme başvuruldu, başvuruluyor. Arama-larda kadınlara sataşmalar, halkı dipçiklemeler artık "normal" (!) işler haline geldi. Yasak silah adı altında köylülerin av tüfekleri dahi ellerinden alındı. Kürdistan'da toprak ağalarının onlarca, yüzlerce silahlı gücü, eşkiya çetesi olduğu halde, bunlara hiç dokunulmaz, tam tersine bizzat bu canı sürülerinin yaptığı soygun, cinayet, vs. bahane edilerek terör estirilir, baskı yapılır. Bizzat faşist CHP hükümetinin içişleri bakanı olan H. Fehmi Güneş Sivererek'e geldiğinde güya halkla "mal ve can güvenliği" sorununu tartışırken, Sivererek'in baş belası yüzlerce kişinin katili, ya da katletti-ricisi, büyük toprak ağası AP Urfa milletvekili M.Celal Bucak emrindeki 20-30 silahlı katiliyle bakanın yanına gelmiş, "can ve mal güvenliği"ni tartışmıştır. Suç aleti bulunduruyor diye kırması, ekmek bıçakları toplanıp bundan dolayı

halk üzerinde baskılar yapılırken, bu canı sürülerinin açıktan açığa sırtında taşıdıkları G-1, G-3, Klaşinkof gibi otomatik tüfeklere hiç bir şey denilmediği gibi, tam aksine bu katiller orada toplanmış halkın gözünün içini baka baka "komünistlerin ortalığı karıştırdı" gibi söylemişlerdir. Ve Bakanın baskıların artırılmasını istemiş ve bakanın onayını almışlardır. Üstelik bu kişiler yörede yüzlerce cinayetin, hırsızlığın, arız düşmanlığının sanıkları olarak güya "aranıyor"lar. Terör üzerine o kadar gürültü koparan, damogoji yapan komprador patron-ağa devletinin temsilcileri, bu olayda da gördüğü gibi, laf kalabalığıyla bizzat kendilerinin örgütleyip uyguladığı sivil ve resmi cinayetleri örtbas edip, halkın zorunlu olarak kendisini savunmasını "anarşi", "terör" dile gösterek zulüm uyu-luyor.

Türkçe bilmeyen halk Kürtçe bant satıyor, bant dinliyor diye baskıya uğramakta, hapishanelerdeki yakınlarını görmeye giden türkçe bilmeyen köylülerin kürtçe konuşması dahi yasaklanmaktadır.

Geçmişte "kaçakçı" dır, "kanun kaçağı" diye Viranşehir'de, İdil'de katledilen onlarca köylünün acı sonları, bugün savunmasız-suçsuz bütün Kürdistan köylüleri için geçerlidir. Özellikle sınıra yakın olan Viranşehir, Ceylanpınar, Kızıltepe, Nusaybin gibi yerler adeta bir savas sonrasını andırır şekilde askeri işgal altındadır. Binlerce asker sürekli "arama" yapmakta, halka gözdağı verilmek istenmektedir. Sivererek'te yapılan genel aramada halkın zorla 'Yaşasın Atatürk', 'Yaşasın Türkler', 'Kahrolsun Kürtler' diye bağırması istenmiş, bu baskıya rağmen bunu reddedip bağırmayan, şerefini ve haysiyetini çığnayanlar falakaya çekilmiş, en vahşi işkenceler yapılmıştır.

Sınır boylarında "kaçakçılığı" engelleme adı altında her gün köylülerin ellerindeki canlı hayvanlar sayılmakta, "kaçak mal" dır diye köylülerin koyunları, diğer malları ellerinden alınmaktadır. Üstelik binlerce, onbinlerce canlı hayvan kaçakçılığı yapıyorlar ise bu kaçak malları sınırdan ellerini, kollarını sallayarak geçirmektedir.

Son kurulan AP azınlık hükümeti sınır boylarındaki komutanların "yetki" lerini genişletmiş, onlara isterlerse, istedikleri yeri "yasak bölge" ilan edebilecekleri emri vermiştir. Böylece yıllardır dönem dönem evinden, toprağından sürgün edilen Kürdistan halkı üzerindeki baskı ve zorbalık had safhaya ulaşmıştır. Artık faşist paşalar istedikleri yeri "yasak bölge" diye ilan edebilecek, buralar halkını yerlerinden sürgün edecek, evsiz barksız bırakacak, mallarına el koyacaktır.

Kürdistan'da eskiden beri yürütülen "askeri tatbikat" lara hız verilmiş, savas hazırlıkları varmış gibi köyler işgal edilmiş, halkın toplu katliamının provası yapılmıştır. Yeni toplu katliamlar yapmak için faşist ordu "stratejik bölge" tesbit etmeye başlamış, askeri hareketlere hız verilmiştir. Faşist ordunun ana gövdesi Kürdistan'ı kaydırılmaya başlanmıştır. Son olarak ikinci ordunun da Malatya'ya yerleştirilmesinin hazırlıkları içerisinde oldukları.

Bütün bunlar, faşist devletin bir takım hazırlıklar içinde olduğunu, halka yönelik tertip, provokasyon, toplu katliam girişimlerinin artırılabileceğinin ilk habercisidirler.

Ancak nerede baskı ve zulüm varsa, orada baskıya ve zulme karşı mücadele vardır. Türkiye Kürdistan'ında da bütün baskı, zulüm, katliam girişimlerine rağmen ağa zulmüne, jendarma dipçisine, sömürü ve soygün düzenine karşı halkın mücadele si yer yer örgütlü, yer yer kendiliğinden gelişmektedir. Bunun ilk habercileri ni çeşitli yerlerdeki toprak işgallerinde, direniş ve grevlerde, boykotlarda görüyoruz.

Baskı ve zulüm sökmeyecek, halkımızın mücadelesi sonucunda er-geç yok olup gidecektir. Biz Mücadele okuyucuları, bütün baskı ve zulümlerin olduğu gibi milli zulmün de çeşitli milliyetlerden Türkçe halkının mücadelesi sonucunda Demokratik Halk Devrimiyle son bulacağını biliyoruz.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!

Diyarbakır'dan MÜCADELE Okuyucuları

DEDİKODUYU KARALAMAYI PALAVRAYI VE İFTİRAYI

MESLEK EDİNERLER ÇÖKECEKTİR

Halkın Kurtuluşu adlı derginin "Avrupa sempatanları" 3-6 Ocak 1980 TÖK/YD Kongresinin yapıldığı gün, Kongre salonu nun önünde "Partizan", "ATİF", "ATÖF" çöktür- şün verdiği umutsuzluk ve ölüm sessizliği başlıklı bir bildiri dağıtıldılar. Bildiri; Partizan dergisine ve ATİF ve ATÖF'e kar- şı baştan sona kadar zayıflığın, küçük burjuva ideolojisinin acizliğinin ifadesi olan yalan, dedikodu, küfürlerle dolu idi. Bu belgedeki esas olarak ATİF ve ATÖF'e atılan çamurlara cevap vermek istiyoruz. Batı Almanya'da ve B.Berlin'de HK sempa- tizanlarının, Partizan hakkında söyledikle- ri dedikodulara da değineceğiz. Çünkü Par- tizan kendine Marksist Leninist diyen bir dergidir. Bizce devrimci bir dergiye ve o- nun sempatanları hakkında yapılan dedi- kodulara cevap vermek anti-faşist, anti- emperyalist kitle teşkilatlarının da göre- vidir.

Şimdi HK nun karşı-devrimci saldırıla- rına, yalan ve iftiralarına bir göz ata- lım. HK sempatanları bildirilerinde şun- ları söylüyorlar :

- 1- "15 Aralık günü Köln'de yapılan yü- rüyüşten bir kaç gün önce, "Partizan" "ATİF" ve "ATÖF" yalan ve demogoji- dolu bir bildiri dağıtarak Halkın Kurtuluşu sempatanlarına saldır- mış ve yürüyüşe katılmamalarını buna karşı koydukları toplantı ve yürüyüş- ü meşru göstermek ve haklı oldukla- rının "ispatlamak" için gerçekleri tersyüz etmekten kaçınmışlardır. "
- 2- "Devrimde işçi sınıfının temel güç- olduğuna reddeden, baş düşman dışın- daki düşmanlarla ittifak yapmayı, vb. Mao'cu revizyonist görüşleri savunan Partizan'ın da böyle bir çizgiye gir- mesi kaçınılmazdır. "
- 3- "Proleter devrimci hareket karşısın- da hiç bir revizyonist gurup(aynı te- mele sahip ister Aydınlik'in sağıcı- ğı, isterse Partizan'ın "sol" culu- ğu olsun) yüzlerinin açığa çıkması ve deşifre olmasından kendilerini kurtaramamaktalar. "
- 4- "Tezgaheinde yetiştikleri Aydınlik adlı çetenin şefi D.Peringek gibi, Halkın Kurtuluşuna karşı şeytanla bi- le birleşmekten kaçınmadılar. "
- 5- "HK sempatanları... Maraş katlia- mının ardında yatan güçleri ve sıkı- yönetimin gerçek yüzünü açığa çıkar- mak için 15 Aralık günü Köln şehrin- de bir yürüyüş yapmayı kararlaştırdı. Hemen ardından...toplantılar yaparak kitleyi yürüyüşe çağırdılar. Böyle- bir durumla ilk defa karşılaşan "Par- tizan", "ATİF", "ATÖF" şefleri telâşe- içinde ne yapacaklarını şaşırmış ola- caklarki, bu toplantılara katılıp "üç ay önce hazırladıkları" Stalin toplantısı üzerine hiçbir lâf etmedi- ler. ... Diyelim Stalin toplantısını "üç ay önce" yapmayı kararlaştırdı- nız. Peki ya, üç gün önce koyduğunuz yürüyüş ne demeli? ... Partizan'ın ise 800 kişi katılır- ken, Proleter Devrimcilerin düzenle- miş olduğu yürüyüş 2000 in üzerinde kitle katıldı. ... Fırsat bu fırsat- deyip, ertesi gün yani 16 Aralık Pa- zar günü de, yıkılışın verdiği bir ö- lüm sessizliği içerisinde, dinleyici- lerle birlikte 70 kişiyle ATÖF kongre- sini de yaptılar. "
- 6- "...gözü dönmüş tekke şefleri...HK nun polisle işbirliği yaptığını yaz- maktalar. ...HK ve KPD/ML in toplantılarında kimseye söz hakkı vermediklerini söy- leyen Partizan'ın revizyonist şefle- riEvet biz Stalin'e ve Komün- izmin yüce ülkesine saldıranlara söz hakkı vermiyoruz... Partizan tabanının Proleter Devrimci Hareket'in gelişmesinden etkilenmesi ni önlemek için, HK sempatanları- nın tartışmadan kaçtığı yalanının propagandasını yapıyor. ... "ATİF", "ATÖF" le tabanlarının olduğu her yerde tartıştık ve tartışacağız. "

Şimdi sırayla bu alıntılarının üzerinde duralım:

1- HK, 15 Aralık günü Köln'de yapmış oldu- ğu yürüyüşte Partizan ATİF, ATÖF'ün bildi- ri dağıttığını söylemekte ve dağıtılan bildirilere çok kızdıkları görülmektedir. Birincisi, dağıtılan ATİF, ATÖF bildirile- ri genel olarak komprador patron ağa dev- letini teşhir eden, kitleleri yürüyüşe ça- ğıran bildirilerdi. Görülen o ki; kom- prador patron ağa devletin teşhir edil- mesi HK şeflerini rahatsız etmektedir.

Açıktır ki; işçi sınıfı önderliğinde geli- şen her devrimci hareket küçük burjuvazi- yi rahatsız eder. Partizan sempatanları- nın dağıttığı bildiri ise dünya işçi sınıfı

finanın büyük önderlerinden Stalin'in doğu- munun 100. yıldönümüyle ilgili bildiri idi. Bildiri Frankfurt'ta yapılan toplantı ya çağırıydı. Bildiride şöyle deniliyordu: "HK, KPD/ML, kendilerinin Stalin'i savun- duklarını ilan ediyorlar. Siyasetlerine güveniyorlarsa... Frankfurt toplantısına katılsınlar, kendilerine söz hakkı verile- cektir. " Neden böyle yazıldığı açıktır. HK şefleri, her eylemden önce "katılacağız sizi yerle bir edeceğiz, ATİF, ATÖF'ü dağı- tacağız" diye yaygara koparmakta fakat her toplantıda tartışmaya katılmayıp ar- dından iftiralar, yalanlar yaymaktadırlar. Nitekim Arnavutluk eyleminde, Stalin top- lantısında aynı tavrı takınmışlardır. Batı Alman emperyalizmi ATİF ve ATÖF'ün yap- tığı yürüyüşü engellemek için her türlü baskıyı uygulamış, son gün yürüyüş rotası- nı değiştirmiştir. Diğer taraftan Parti- zan, ATİF, GDS ve WBK'nın Stalin toplantı- sını engellemek için Batı Alman emperya- listleri ellerinden geleni yapmışlardır. Görüldüğü gibi; yapılan eylemlerden yal- nız B.Alman emperyalizmi rahatsız olmamış, eylemler HK şeflerini de rahatsız etmiş- tir.

2- Baş düşman dışında düşmanlarla ittifak yapmaktaymışız. Biz düşmanlar arasındaki gelişmelerden yararlanmaktan yanayız. HK- nun anlamadığı işte budur. O bu yararlan- maktan yalnızca "ittifak"ı kavramaktadır. Bizim izlediğimiz siyaset ortadadır. HK- nun izlediği siyasette ortadadır. Onlar, "ABD ve Rusya'yı" baş düşman gösterirken B.Alman emperyalizmine karşı hayırhah bir tavır takınmaktadırlar. ATİF ve ATÖF "Kah- rolsun Batı Alman emperyalizmi" sloganı a- tarken HK şefleri bu slogandan ürkmekte- dirler. Bu sloganın atılmaması için elle- rinden gelen her şeyi yapmaktadırlar. Örneğin Batı Berlin'de, faşistlere karşı ya- pılmak istenen eylemlerde, biz, B.Alman emperyalizmine karşı tavır alınması gerek- lidir derken HK şefleri ve onun kardeşi KPD/ML şefleri ilk önce karşı çıktılar. Çı- kış sebepleride "demokrat kitle bu slogan- dan ürker" idi. Peki kitle kuyrukçusu baylar, "kitle ürker" diye biz doğruları savunmayacak mıyız? Siz kendinize "ML" di- yorsunuz, sizin göreviniz ürken kitleye bunları kavratmak değil mi? Fakat bunu da sizden beklemek devrimci proleter dev- rimi beklemek demektir. Bunu da bekleye- cek kadar siyasi aciz değiliz. Fakat asıl neden "kitle ürker" meselesi değildir. A- sıl mesele KPD/ML nin sosyal şöven siyase- tinden kaynaklanmakta ve HK şefleri KPD- ML ye karşı usaklıkta kusur işlemeye yar- ınsındırlar. İşte baş düşman dışındakiler le ittifak siyaseti budur!

3- HK şefleri Partizan, ATİF, TÖK/YD yi karşı devrimci "Aydınlik" ile aynı kefe- ye koymaktadırlar. Bunu yapmak amaçları; ge- rek ATİF, TÖK/YD ve gerekse Partizan sem- patizanlarıyla tabanlarının temasını kes- mektir. Her türlü tartışmayı engellemek- tir. Çünkü HK şefleri tartışmadan korkmak- ta ve kaçmaktadırlar. Bu kaçışlarını ört- bas edebilmek için ATİF, TÖK/YD ve Parti- zan'ı "karşı devrimci" ilan edeceklerdir. Fakat bu o kadar kolay olmayacaktır. HK şefleri kaçtıkça biz kovalayacağız. İşte TÖK/YD bir örnektir. HK şefleri kitle ö- nünde konuşmaya davet edildikçe renkten renge girip tartışmayacaklarını söyledil- ler. Bu gözü dönmüş şefler, 12.1.1980 de B.Berlin'de sosyal faşist FİDEF'le omuz omuza yürürlerken ATİF, ATÖF ve Partizan a bu düşmanlıkları; Türkiye'de her geçen gün HK tabanının Partizan'a kaymasından kaynaklanmaktadır. HK tekkesi sallandıkça saldırmaktadır. HK, ATİF, TÖK/YD ve Par- tizan'a karşı "Aydınlik"ın paslı silahla- rıyla saldırmaktadır. 14. ATÖF Kongresin- de, bugün karşı devrimin saflarında yer- ni alan Aydınlik şefleri "bar fedaileri", "caniler", "ajan-provokatörler" diyordu. Aynı sözleri HK nun TÖK/YD 1.Genel Kuru- lunda dağıttığı "bildiri" de bulmak müm- kündür. Bu tip silahlar, Aydınlik'ı karşı devrimci saflara yerleştirdi. HK nun da bu silahlarla gideceği yer Aydınlik'ın ye- ridir. Biz, HK nun o silahları bırakması- nı tavsiye ediyoruz.

HK bizim D.Peringek'le birleştiğimizi iddia ediyor. Onlar tarihi gerçekleri çar- pıtıyorlar. ATÖF 13. ve 14. Kongre belge- leri ortadadır. Bu kongrelerde, devrimci- ler "Aydınlik" ın karşı devrimci hizmet e- den çizgisini mahkum edip, Aydınlik şefle- rini tecrit ve teşhir ederken, ordaki HK şefleri; "aman yapmayın, etmeyin", "biz de Dev-Genç de iken böyle davranıyorduk, şimdi yanlışlığınızı görüktük" vs. deyip, Ay- dınlık'ın ATÖF de tecritine karşı çıkıyor- du. HK şefleri 1 Mayıs 1977 başlarına ka- dar Aydınlik şeflerine "Proletarya parti- si" oluşturmalarını söylüyordu. Ve Ay- dınlık'ın karşı devrimci şeflerine "prole- ter devrimci" madalyasını takıyordu. Biz,

o zaman da şunu diyorduk: "Aydınlik'a ver- diğiniz elinizi geri çekin. " Bunlar tari- hi gerçeklerdir. HK şefleri bu gerçekleri ters yüz edemezler.

4- HK şefleri geveleyip gevelayıp en so- nunda yakayı ele veriyorlar. "Diyelim Sta- lin toplantısını üç ay önce kararlaştırdı- nız...yürüyüşe ne diyelim? " İşte HK şef- leri tartışmadan kaçtıkları Stalin top lan- tısının en sonunda kendi yürüyüşlerinden önce hazırlandığını kabul etmekte idiler. Çünkü bu bir gerçektir. HK şefleri bu top- lantıdan kaçmak içinde Köln yürüyüşünü or- taya attılar. Bunlar geçen sene B.Berlin- de kendi hazırladıkları "K.Maraş katliamı- nı protesto yürüyüşü" nü hava soğuk diye ertelediler. Gerçekte ise, yürüyüş alanı- na ATİF, ATÖF üyeleri TİD-BB ve TÖD-BB kit- lesinin daha kalabalık gelmesinden dolayı hava muhalefetini bahane edip yürüyüşü erte- lemişlerdi. HK şefleri kafadarları KPD- ML ile birlikte ATİF-ATÖF-WBK-GDS ve PAR- TIZAN ın ortaklaşa hazırladığı Arnavutluk ile Dayanışma toplantısında da tartışma- dan kaçmak için bir gece düzenlediler. Bunları her ATİF ve ATÖF üyesi, Partizan sempatanları bilmektedir. HK şefleri taba- nı kazanacağını diyor. Taban üç kâğıtçılık la kazanılmaz. Her şeyden önce dürüst ol- mak gerekir. Bu dürüstlükte sizde olmadı- ğına göre işiniz zor. Diğer taraftan Sta- lin toplantısından önce yürüyüş yapılması- nın sebebi açıktır. Türkiye'deki gelişme- ler, anti-faşist, anti-emperyalistlerin bu gelişmelere karşı acilen tavır takınma- sını gerektiriyordu. ATİF ve TÖK/YD, Sta- lin toplantısının da Frankfurt'ta yapılma- sını göz önüne alarak, yürüyüş koyma kara- rı aldı. HK şeflerinin bahsettiği gibi; taban onların eylemine katılacak diye yürüyüş konmamıştır. HK nu kızdıran "üç- gün içinde" ATİF ve TÖK/YD nin 1200 ün ü- zerinde kitleyi seferber etmesidir. HK, yürüyüş ve Stalin toplantısına "800 kişi- kendilerinkine ise "2000 kişi" katıldı di- yorlar. Önemli olan sayı değildir. Fakat herkes bilir ki; HK şefleri sayma konusun- da pek pişkindirler. Mesela; 3. Enternas- yonal kampına 500 kişi katıldığı halde, bu sayı HK gazetesinde 2500 ve giderek "Genç- lik" dergisinde 5000 i buldu. Sayı sayma- sını bilen herkes yürüyüş ve toplantıya 1200 ün üzerinde kitle katıldığını iyi bi- lir. HK nun Köln yürüyüşüne ise yalnız HK değil, DHB-DHY ve KPD-ML adlı guruplarda katıldı. DHB-DHY sempatanlarınıza sordu- ğumuzda "800-1000" arası kitle olduğunu söylediler. Ve HK, bu örgütlerin katıldı- ğından hiç bahsetmemektedir.

HK, Dedikodu, Karalama, Palavra, İfti- racılar Örgütüdür

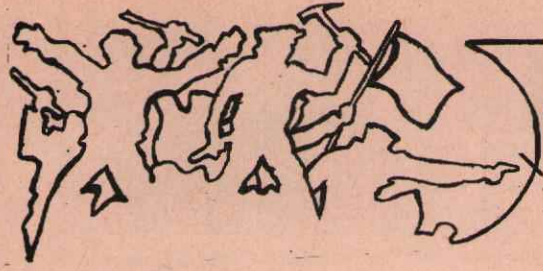
ATÖF Kongresinin 70 kişiyle yapıldığı bir gerçektir. Fakat HK nun iddia ettiği gibi bir gerçek değildir. Gerçek şudur: Sık sık eylemlerin yapılması ve ATÖF Kon- gresinden 15 gün sonra TÖK-YD nin 1. Ge- nel Kurulunun olmasından dolayı, fazla kitlenin katılmaması, bizzat ATÖF Yönetim Kurulu tarafından kitleye duyurulmuştur. TÖK-YD Genel Kuruluna kaç kişinin katıldı- ğıda bilinen bir gerçektir. 4 gün süren Genel Kurula 800 ün üzerinde kitle katıl- mıştır. Bu da HK nun meseleyi ne kadar çarpıttığını göstermektedir.

5- Biz, HK nun polisle işbirliği yaptığını yazıyormuşuz. Evet, siz B.Alman emper- yalizminin polisile işbirliği yaptıkça da yazacağız. Devrim, cilere, emekçi halka karşı işbirliği iyi bir şey değildir. Siz bunu yapıyorsunuz. İşte örnekleri İspanya da. Faşist İspanyol polisini ATİF ve ATÖF'e karşı kullandınız. B.Berlin'de "Güneş ne zaman doğacak" filmi protesto yürüyüşün ATİF li zannedilen bir "KSD" sempatanı KPD/ML, Dev-Yol, ve HK sempatanları tara- fından dövüldü. Sordumuzda dövülen "KSD li değil, "2 Amerikalı ajan asker" denil- di. Fakat miting alanında, HK şefi, mitin- gi ATİF-ATÖF üyelerinin provoke ettiğini açıklayıp "Kahrolsun provokatörler" diye slogan attı. İşte, bu ajanları korumak, ha- kim sınıfları korumak, onların teşhir ol- masını engellemektir. Bu da HK gibi küçük burjuva teşkilatların hakim sınıflara ya- pacağı en güzel hizmettir. Bu polisle iş- birliği değildir de nedir?

Russelsheim'da B.Alman polisine "Apocu- diye tanınan gurubun sempatanlarının ey- lerinin HK şefleri tarafından didik di- dik aratılması polisle işbirliği değildir de nedir? Bunlara cevap vermeniz gerekmez mi? Tabi sizden dürüst bir cevap bekleye- cek kadar budala değiliz.

"Evet, biz, Stalin'e, Komünizmin yüce ideolojisine saldıranlara söz hakkı vermi- yoruz." HK şefleri o kadar tartışmadan ka- çıyorlarki, tartışma deyince çarpılmaya dö- nüyorlar. Tartışmadan kaçmak için her

devamı 9. sayfada

DEVİRİNCİ SANAT SAYFASI

* Foto Roman Kültürü Üzerine *

FOTO ROMAN

ROGER VE MARIELLA KADERİN CİLVELİ BİR OYUNUN ARDINDA KALAN İKİ EFSANEVİ İSİMLER.

"Roger ve Mariella kaderin cilveli bir oyununun ardında kalan iki efsanevi isimdiler"

"BİR KIZIN MACERASI" adlı Cep Foto Roman'ın son sayfasında okuyoruz bu sözcükleri...

Yoksul ve çok güzel bir kız olan Mariella ressamlık yaparak hayatını kazanmak tadır. Fakat kıymetli tabloları çalıp-satan bir çetenin eline düşme tehlikesi ortaya çıkar. Böyle bir çetenin peşinde olan polis teşkilatı, gazeteci kılığında girerek Mariella ile ilişki kurar. Bu arada kendini gazeteci olarak tanıtan polis ile kız arasında derin bir aşk başlar.

Neticede Mariella'nın 'kahraman' sevgili si çeteyi ortaya çıkarır, kız kurtarılır. Romanın kahramanları bütün güçlüklerin üstesinden gelir; "kötü" insanlar cezalandırılır ve mutlu bir sonla iki sevgili birbirlerine kavuşurlar.

Foto Romanların niteliği hemen hemen aynıdır. Ya erkek çok fakir olur, kız zengin; ya da bunun tersi, kız çok güzel ve fakir, erkek ise mevkii sahibi veya çok zengin olur. Netice mutlaka mutlu bir sonla biter.

Biz bu sayıda somut örnek verebilmek amacıyla; "Bir Kızın Macerası" adlı Foto Roman'ın kısa özeti verildi.

Foto romanlar, özünde toplumun gerçeklerinden uzak, tatlı, toz pembeye boyanmış bir dünyayı yansıtmaya çalışırlar, bunda da büyük ölçüde başarılı olurlar. Çünkü Foto roman kültürünü yayıncılar bizzat hakim sınıflardır. Bugün dünyada ve özellikle bizim gibi emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı feodal ülkelerde bu tür romanlar kapışılmakta, elden ele dolmaktadır. Türkiye'de foto roman kültürünün etkisinde kalan özellikle yoksul tabaka, işçi kız ve erkekler, küçük esnaf ve az gelirli memurlardır. Hele gecekondu semtinde yaşayan kesim üzerinde foto roman kültürü daha da etkinlik göstermektedir. Eteğinin altına pijama giymeden sokağa çıkan genç kızların elinden foto roman düşmemektedir. Bu hakim sınıfların ne denli kendi kültürlerini yaymakta, başarılı olduklarını göstermektedir. Çünkü hakim sınıflar, kendi yoz kültürlerini yaymak için en güçlü araçlara sahiptirler.

Bu tip romanlar, özellikle sömürünün, sınıfların varlığını unutturmaya çalışırlar. Onların konu ettiği romanlarda iyi ve kötü insanlar vardır. Bu iyi(!) insanlar, her cefaya boyun eğenler, ve nihayetinde de her cefaya katlanmanın mükafatını görürler!

Ne kadar acı bir gerçektir ki; milyonların malı olabilen Foto roman, kadercilik, esaret, hayata boğverme kültürünü bütün zehiriyle yaymaktadır. Binlerce genç beyin bu kültürün altında mahvolmaktadır. Bu tür romanların işlediği konular, yazarları ve kahramanları tam bir yozlaşma içindedirler. Bütün bunlar burjuva toplumunun soysuzluğunu, her türlü rezilliğini örtbas etme çabasında olan, her şeyin iyiye gittiğini; sömürünün var olduğu bir düzende, hiçbir şeyin çürüme yolunda olmadığına boş yere kanıtlamaya çalışan burjuva edebiyatının özellikleridir.

Foto roman'ların satılmış yazarları, varolmayan bir dünyayı ve kahramanları yansıtarak okuyucuya temelsiz, düşsel bir dünya sunarlar. Ve böylece hitap ettikleri kitlenin; hayatın çelişmelerinden ve boyunduruğundan kaçmasını sağlamaya çalışırlar.

Şunu hemen belirtmekte fayda vardır ki; Türkiye'de okunan sadece foto roman değil, bunun benzeri bir takım ismi değişik, nite liği hemen hemen aynı dergi ve mecmualar da vardır. Örneğin; "Ses", "Haftasonu", "Saklambaç", "Hey", "Artist" vs... Tüm bu dergilerin de amacı önde aynıdır. Fakat belki değişik artistlerden bahsederler, okadar. Örneğin; "Ses", "Artist"; bilmem hangi artistin gardrobunda kaç elbisesi varmış; bilmem efendim hangi isimli ses sanatçımız kiminle gezermiş, meşhurlar kahvaltıda ne yemiştir" gibi bir yığın saçma haberler verirler. İşin en tehlikeli tarafı da; mesela, "çok güzel ve şöhretli bir artistimizin(!)" en güzel pozlarından bir tanesini basıp, yanına da; "Neden siz de böyle olmayasınız", "şöhret kapılarını sizlere de açıyoruz" gibi büyük manşetlerle bir yığın gencin kafasını alacak buller ederler.

Binlerce genç kız veya erkek, meşhur ve zengin olabilmek amacıyla, sözde yarışmalara katılır. Ve nihayetinde aldatılmış bu insanlar yarına umutla bakacak gücü kendilerinde bulamazlar. Çünkü tüm kolay zengin ve şöhret olma üzerine kurdukları hayalleri gerçekleştiremez. Diğer yandan; onlarca genç kız, meşhur ve zengin olma yalanıyla kandırılarak, ahlaksız rejisörlerin elinden eline dolanır ve heder olurlar.

İşte okuyucuya böylelikle boş hayalleri empoze etmeye çalışan Foto Romanlar, halkın gerçek sorunlarından kilometrelerce uzaktadır. Milyonlarca insanın bu zararlı kültürü yayan, hakim sınıflar ve onların satılmış yazarları bu yoldan milyarları ceplerine indirirler.

Bunların dışında bu tip dergilerin önemli bir özelliği de; makyaj malzemelerinin, en sık ve pahalı, fakir kesimin rüyasında bile göremeyeceği elbiselerin reklamını yapmasıdır. Binlerce genç kız bu dergileri okurken; adeta kendini bir an mecmualardaki manken gibi giymiş hayal eder. Tabii ki, bu hayal belki iki saniye sürer. Bu dergilerin yaydığı iğrenç kültürü anlatabilmek için örnekler yetmez.

Şimdiye kadar anlatmaya çalıştığımız me selenin birinci ve tayin edici yönüdür. Bir de meselenin ikinci yanını incelemeye çalışalım.

* NEDEN FOTO ROMAN OKUYORLAR ?

Birincil ve tayin edici yönün, hakim sınıfların kültürü olduğu, çünkü onlar kendi

kültürlerini hakim kılabilmek için; bir takım araçlara sahip olduğunu biliyoruz.

Peki, Foto roman, sadece hakim sınıfları istediği, kasıtlı yaydığı için mi bu denli milyondarca insanın kanını zehirliyor? Yoksa bunun maddi bir temeli var mı?, ikinci bir yönü var mı?

Özünü inceleyecek olursak bunun elbette maddi bir temeli var. Kuru ve çorak bir toprağa atılan tohum nasıl yeşermese; maddi temeli olmayan herhangi bir şey de, aynı verimsiz toprağa atılan tohuma benzer. Yeşermez, gelişemez. Biz kendi toplumumuzu inceledikimizde, atılan zehirli tohumların yeşermesi ve gelişmesi için ortamın olduğunu görürüz.

Bunun nasıl olduğunu anlamak için; gayet somut örneklerle bakalım.

Türkiye'nin herhangi bir şehrinin ve bu şehrin fakir semtlerinde yaşayan genç kızların durumunu ele alalım. Bu genç kızlar nasıl yaşar, ne düşünür, nasıl eğlenir ve gelecekte ne beklerler?

Fakir kesimin yaşadığı semtlerde, özellikle komşuluk, arkadaşlık ilişkileri daha bir sıcak, daha bir samimidir. Özellikle genç kızlar arasında foto roman alışverişi gayet düzenli yürümektedir. Fakir kesimin, dar gelirli insanların hayatına oldukça etki eden, olmayacak hayallerle kafaları dolduran foto roman, genç kızlar arasında elden ele dolunur. Örneğin; bir mahallede komşu kızları arasında kimin hangi mecmuayı alacağı tespit edilir. Mesela foto roman alan, artist almaz ve bu böylece devam eder.

Hayecanlı hayecanlı, foto roman ve diğer dergileri okuyan fakir genç kızların için de hep aynı ateş vardır. Bir sınıf yukarı atlama. İşte bahsedilen maddi temel, zehirli tohumların yeşermesine ortam hazırlayan etken budur.

Bu tür kesimin düşüncesinde ya fotoromanlardaki gibi bir kont veya zengin biriyle evlenme ve böylece eski yaşantısından kurtulma vardır. Ya da diğer mecmuaların özendirilmesiyle; meşhur bir artist, veya ses sanatçısı olma hayali vardır. Kafalarında başkaca da bir alternatif yoktur. Tabii ki, bu sadece onların hatası değildir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi.

Bilinçsiz olarak bir sınıf yukarı atlayabilmek hayali ile binlerce genç beyin örselenirken, yine aynı insanlar, aynı zamanda; böylece aile ve çevresinin baskısından kurtulacağını, 'özgür' olacağını sanırlar. Binlerce genç kızın kafasında, iyi bir evlilik veya bir şöhret olabilmek böylece de hem iyi bir gelecek, hem de 'baskısız' hem yaşıtları düşünürler. Çünkü empoze edilmeye çalışılan da budur.

Şüphesiz ki, bu hayaller, istisnalar dışında hiç bir zaman gerçekleşmez.

Foto romanların olduğu gibi değildir işin gerçek yanı. Hayat bir takım zorluklar ve sınıf mücadeleleri ile doludur.

Fakir genç kızların beklediği, zengin koca hiçbir zaman kapılarını açmaz. Komradıların bir sözü vardır. "Para parayı çeker" derler. Bu anlamda da Türkiye'de yapılan evlilikler, dikkat edilecek olursa; sınıf konumu itibarıyla uyum içindedir. Zengin tabaka bu işi kendi arasından tercih eder. Esas amaçları evlilik değil, bir yerde ticarettir.

Durum böyle olunca, binlerce genç kızın tüm yaşantısı bir takım erişemeyeceği hayaller peşinde koşmak olur. Tüm eğlencesi bu tip roman ve mecmuaları okumak; ya da hayranı olduğu bir artistin filmine gitmek olur. Türkiye'de sinemanın fonksiyonu bilindiği gibi, hiç de foto roman dan geri kalmaz. Farmakla sayılabilecek derecede az bir-iki film dışında tüm filmler, toplumsal gerçeklerden yoksun saçmalıkları gündeme getirirler.

Kısaca toparlayacak olursak; Foto roman kültürünün etkisinde kalan binlerce genç insan, yarın güvenle bakacak cesareti kendinde bulamaz. Bir takım hayallerinin gerçekleşmemesi, neticede bu insanların bir çoğunu bunalmalara kadar sürükler. İntiharlar, evden kaçma olayları gündeme sık sık gelir.

Tüm bunlardan çıkartacağımız sonuç, Foto roman kültürüne karşı mücadele etmek olmalıdır. Bu mücadele uzun dönemli kapsayacaktır.

Demokratik halk devrimi mücadelemizle birlikte, devrimci kültür ve sanat mücadelemizi de vermek zorundayız.

B. EMEL

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVİRİMCİ MÜCADELE

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALI

Bu sayımızdan itibaren işçi sınıfı sendikalarının Komintern önderliğindeki uluslararası üst örgütü olan 'Kızıl Sendika Enternasyonal'ini (Türkçe çıkan yazıların bazılarında Profintern olarak geçer) bir yazı dizisini yayınlamaya başlıyoruz. Bu sayımızda Kızıl Sendika Enternasyonal'in(KSE) kısa tarihini anlatacağız. Mart sayımızda, KSE in kuruluş döneminde enternasyonal proletaryanın büyük önderi Lenin'in yanlış sendikal mücadele ve örgütlenme anlayışlarına karşı mücadelesini ele alacağız. Nisan sayımızda, KSE in , reformist ve gerici sendikalarda çalışma sorununu nasıl ele aldığını inceleyeceğiz. Mayıs sayımızda, enternasyonal alanda Komintern-KSE; ulusal alanda parti-sendika ilişkisini inceleyeceğiz. Haziran sayımızda, KSE ve işçi sınıfının günlük çıkarları için mücadele sorununu ele alacağız. Ağustos sayımızda, KSE ve işçi cephesi siyasetini inceleyeceğiz. Eylül sayımızda, KSE i inceledikten sonra, bu incelememizin ışığında, bugün Almanya'da "RGO"; Türkiye'de "DSM"(Devrimci Sendikal Muhalefet) olarak adlandırılan sendikal mücadele ve örgütlenme anlayışının eleştirisini yapacağız.

KIZIL SENDİKA ENTERNASYONALİNİN KISA TARİHİ

1917 Ekim'inde Rusya'da proletarya, Bolşevik Partisinin önderliğinde emperyalist burjuvazinin iktidarına son vererek proletarya önderliğinde işçi-emekçi köylü ittifakına dayanan proletarya diktatörlüğünü kurdu. Ekim devrimi bütün dünyada etkilerini gösterdi. Emperyalist dünya hem metropollerde, hemde sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde ağır darbeler yedi. Ekim devriminin başarısı ve Rusya'da baskı ve sömürüye dayanan düzenin yıkılması, dünya sendika hareketinin gelişmesini de derinden etkiledi. Bu durumda üye sayılarında gözle görülebilir bir artış olan reformist sendika ağalarının yönetimindeki sendikalarda, sınıf uzlaşması siyaseti izleyen reformist "önderlere" karşı amansız bir mücadele veren güçlerin etkisi hızla artmaya başladı. KSE in kuruluşu öncesinde, sendikal hareketin çok gelişmiş olduğu ülkelerde sendikal hareketin durumunu şöyle özetlemek mümkündür.:

Rusya'da sendikalar artık kapitalist bir ülkenin sendikaları olmaktan çıktılar. Sosyalizmin inşasına başlayan bir ülkenin sendikalarına dönüştüler. Bu durum, sendikaların görevlerinde kökten bir değişikliği beraberinde getirdi. Bu görev kısaca sosyalizmin inşasına katılmak olarak özetlenebilir.

Almanya'da 'Hür Sendikalar' olarak adlandırılan reformist sendikaların 1920-21 yıllarında 8 milyon kadar üyesi vardı. Bu sendikaların önderleri Alman Sosyal Demokrasinin en sağcı kanatında yer alıyorlardı. Bu sendikalara üye işçilerin sınıf mücadelesinin bir aracı haline getirmek isteyen devrimci işçilerin etkisi arttı. Her geçen gün daha fazla bu sendikalara üye olan işçiler, sınıfsal temelde devrimci eylemlerden yana çıktılar. Bu gelişme reformist sendika ağalarını telaşa düşürdü. Devrimci işçileri ve hatta şubeleri atmaya başladılar.

Fransa'da, en güçlü sendika; Genel Sendika Birliği (CGT) idi. Bu birlik içinde, sınıf mücadelesinin yoğunlaşması ile devrimci muhalefet ortaya çıktı. Devrimci muhalefetin etkisi tabanda yaygınlaştı. Sendika ağaları, devrimci işçileri ve sendikaları (Metal ve Demiryolları) sendika birliğinden atarak bu devrimci muhalefetin tabanda etki kazanmasını önleyeceklerini sanıyorlardı. 1922 yılında devrimci sendikaların önderliğinde 'Birlik Sendikaları Genel Konfederasyonu' kuruldu.

İngiltere'de, 'Trade-Union' lar en büyük sendikalardı. 1920 yılında 8 milyon üzerinde üyesi vardı. Fakat bu üyeler 1000 in üzerinde üye sendikada örgütlenmişlerdi. Bu durum ise, işçilerin birlikte kapitalistlere karşı koymasını zorlaştırmakta idi. Bu yıllarda sendikalarda görev alan işçi aristokrat ve bürokratların sayısı da hızla arttı. Bu 'önderler' aktif mücadele yöntemlerine karşı çıktılar. Trade Union'ların proletaryanın sınıf

nif örgütlerine dönüşmesini önlemek için ellerinden gelen çabayı gösterdiler. Bu yıllarda İngiltere'de işyeri işçi temsilcileri (shop-stewards) hareketi yaygınlaştı. Bu işyeri işçi temsilcileri doğrudan işçiler tarafından seçildi. Kapitalistlerle ve onların hükümeti ile elele çalışan reformist önderlerin sınıf uzlaşması siyasetinden hoşnut olmayan grevcileri temsil ettiler. Bu hareket İngiltere'de sendikal hareket içinde önemli bir yere sahiptir.

ABD'de 1919-1920 lerdeki grevler, ABD işçi sınıfının sınıf bilincinin yükselmesine katkıda bulundular. 1920 yılında 'Emeğin Amerikan Federasyonu' içinde sendika ağalarına karşı olan güçlerin birleştiği 'Sendika Propagandası için Lig' kuruldu. 'Lig' devrimci düşünceleri kendisine temel alıyordu. Ve devrimci sendika muhalefetinin özel bir biçimiydi.

İtalya'da, bu yıllarda sendikalara üye olanların sayısı, diğer ülkelerde de olduğu gibi arttı. 1920 yılında 4 milyon üzerinde işçi sendikalarda örgütlü idi. Sendika hareketi bölük-pörçük idi. Var olan sendikaların içinde, önderliğini reformist sendikaların elinde bulundurduğu 'Genel Sendika Birliği' en güçlüsü idi. Diğer yandan işçiler arasında sendikalist akımların yoğun bir etkisi vardı. Devrimci işçilerin başını çektiği işçi temsilcileri hareketi gelişti.

İşçi sınıfının sınıf sendikası hareketi yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi sadece emperyalist ülkelerde değil, aynı zamanda yarı-sömürge, sömürge ülkelerde de hızla gelişti. Emperyalizme, feodalizme karşı yönelen anti-feodal, anti-emperyalist hareket içinde yerlerini aldılar.

Büyük Sosyalist Ekim Devriminin etkileri ve tüm dünyaya devrim için mücadele nin sarması, işçilerin yoğun olarak örgütlendiği sendikalarda, devrimci düşüncelerle donanmış işçilerle sendika ağaları arasında şiddetli ideolojik, siyasi mücadelenin doğmasına neden oldu. Devrimci işçiler, "sınıf barışı", "kapitalizm min barış içinde sosyalizme dönüşmesi" teorilerini savunan sendika ağalarını işçiler içinde teşhir ettiler; baskı ve sömürüye dayanan düzenin yıkılmasının propagandasını yaptılar.

Batı Avrupa ve Amerika proletaryasını devrimci işçilerden ve özellikle Sovyet Rusya'nın devrimci proletaryasından tecrit etme çabasının ürünü olarak, 1919 Şubatında yeniden kurulan 2. Enternasyonal'in önderliğinde, 1919 Haziranında Amsterdam'da 'Uluslararası Sendika Birliği' (USB) kuruldu. USB'nin yeniden kuruluş kongresine sadece Batı Avrupa ve İspanya ülkelerinin sendikaları çağırıldı. Bu bile, Amsterdam Enternasyonal'i olarak tanınan USB'nin dünya sendika hareketini bölme temelinde oluşturulduğu nu göstermeye yetmektedir. USB'nin önderleri, 1. Dünya savaşı sırasında kendi emperyalist burjuvazilerini destekleyerek işçi sınıfını burjuvazinin peşine taktılar. Bu 'önderler', Lenin'in doğru olarak tespit ettiği gibi, sözde sosyalist, özde ise sosyal emperyalistler. Bu 'önderler', sınıfsal temelde her türden devrimci eylemin, mücadelenin düşmanıydılar.

USB'nin sınıf uzlaşmacısı önderleri, USB üyesi sendikalar içinde devrimci muhalefetin hızla yayılmasından korkuya kapılarak, bu sendikaları devrimci muhalefetten temizlemeye başladılar. Bu 'önderler', sadece devrimci işçileri sendikalardan atmadılar, aynı zamanda işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğine geçen sendikaları da attılar. USB önderlerinin bu pratiği, USB üyesi sendikalar içinde devrimci muhalefeti daha da geliştirdi. Ayrıca bir dizi ülkede sınıf sendikaları kuruldu.

Devrimci sendika hareketinin, sınıf sendikaları ve reformist sendikaları içinde devrimci muhalefetin ortaya çıkması ve gelişmesi, bu hareketin uluslararası alanda örgütlenmesinin gerekliliğini ortaya koydu. Bütün ülkelerin işçilerini sınıf mücadelesi temelinde birleştirecek ve uluslararası sendika merkezinin gerekliliği düşüncesi, 1917 yılında toplanan 3. Tüm Rusya Sendika Konferansı'nda dile getirildi. Bu düşünce 1918 yılının Ocak ayında toplanan 'Tüm Rusya Sendika Kongresi'nde de dile getirildi. Bu Kongrede,

Şubat 1918 de Petrograd'da uluslararası sendika konferansının toplanması kararlaştırıldı. Fakat, Rusya'da iç savaşın olanca hızı ile devam etmesi, bu konferans toplantısını engelledi. Rusya Komünist Partisi(Bolşevik)(RKP(B)) önderliğinde Rusya sendikaları, dünya sendika hareketini sınıfsal temelde birleştirme görevini bir kenara bırakmadılar. 1919 ve 1920 yıllarında 'Sendika Birliği Tüm Rusya Merkezi Konseyi', çeşitli ülkelere rin ilericisi, devrimci sendikalarının temsilcileri ile uluslararası sendika merkezinin kurulması sorununu ele alan konferanslar yaptı.

1920 de Moskova'da anarko-sendikalistlerin de katıldığı bir konferans düzenlendi. Konferansa katılan delegeler arasında görüş ayrılıkları ortaya çıktı. Bu görüş ayrılıkları ilkesel görüş ayrılıklarıydı. (Görüş ayrılıkları, Komintern-KSE ilişkilerinin nasıl olması gerektiği konusunda yoğunlaşıyordu. Sendikalist görüşleri savunan temsilciler, partinin sendikalara önderlik etmesini, buna bağlı olarak Komintern'in KSE e önderlik etmesini reddediyor; sendikaları işçi sınıfının tek örgütü olarak görüyorlardı. Bu konuda yoğun tartışmalar oldu. Daha sonra Lenin'in gayretleriyle, KSE in örgütsel olarak Komintern'den bağımsız, ideolojik olarak Komintern ile sıkı bağları olan bir örgüt olmasında birleşildi) Lenin'in "en azından devrimci sendikaların enternasyonal hücrelerinin temeli atılmalıdır" önerisine uyarak, 15 Temmuz 1920 de Sovyet Rusya, İtalya, İspanya, Fransa, Yugoslavya, Bulgaristan sendikalarının temsilcileri, "Sendikalar Geçici Enternasyonal Konseyi"nin kurulması üzerine bir açıklama imzaladılar. Böylece sınıf sendikalarının ve reformist sendikaların içindeki devrimci muhalefeti uluslararası alanda birleştirme yönünde ileri bir adım atıldı.

"Sendikalar Geçici Enternasyonal Konseyi", dünya devrimci sendika hareketini içinde birleştirecek enternasyonal örgütün kuruluş kongresinin hazırlığına hız verdi. "Burjuvazi ile anlaşma siyasetini izleyenlerle bağları koparma, köleleştirilmiş insanlığın kurtuluşu için sınıf mücadelesinin bayrağı altında toplanma" çağrısı yaptı. "Tüm dünyanın sendikaları içinde komünizmin yaygınlaşması için sürekli bir propaganda yapma ve bu amaca ulaşmak için her örgütte komünist çekirdek hücrelerin oluşturulma" görevini tesbit etti. Lenin'in Haziran 1920'de yayımlanan "Sol Radikalizm, Komünizmin Çocukluk Hastalığı" adlı eseri, 1921 de kurulan KSE'nin siyasetine temel oldu. Bu siyaset, "Kitleleri, onların çoğunluğundan kopmadan sınıf mücadelesine kazanmak" olarak özetlenebilir. Böylece KSE'nin kuruluş kongresi ilan edildiğinde, dünya devrimci sendika hareketinin ideolojik ve teorik temeli ve stratejik ve taktik temel ilkeleri Lenin ve onun önderliğindeki Komintern tarafından yaratılmıştı.

KSE'NİN KURULUŞ KONGRESİ :

3 Temmuz 1921'de Moskova'da "Devrimci işçi meslek ve Sanayi Sendikaları" 1. Enternasyonal Kongresi Toplandı. Kongreye 41 ülkeden 380 delege katıldı. Kongreye Amsterdam Enternasyonalinin Kongresinin tam tersine sadece, Batı Avrupa ülkelerinin sendikaları katılmadı. Tüm dünyada 17 milyon işçiyi temsil eden sendikalar katıldılar. Kongre gündeminde;

- Sendikalar Geçici Enternasyonal Konseyi'nin dünya ekonomik krizi ve buna bağlı olarak sendikaların görevi ve taktikleri üzerine raporu

- Komintern ile KSE'nin ilişkilerin açıklığı kavuşturulması

- İşyeri işçi temsilciliği ile işyeri sendika temsilciliğinin ortak çalışması ve bir dizi daha konu yer alıyordu.

KSE'nin kuruluş toplantısında tartışmalar reformist ve gerici sendikalarda çalışma sorununda yoğunlaştı. Delegelerin bir bölümü, reformist, gerici sendikalarda çalışmaların yanlış olduğunu ve yeni sendikaların kurulmasını savundular. Fakat Kongreye katılan delegelerin çoğunluğu, bu sendikalarda örgütlü işçi kitlesinin çoğunluğunu işçi sınıfının sınıf mücadele sine kazanmak için çalışmanın doğruluğunu vurgulayan kararı desteklediler.

devamı 11. sayfada.

TÖK-YD KURULDU

Baş tarafı 1. sayfada

bulunmakta idi.

TÖK/YD Genel Kurulu 3 Ocak akşamı Örgütlenme Komitesi tarafından açıldı. GK un açılışından sonra, ülkemizde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen, komprador patron ağa devletinin katlettiği yiğit devrimcilerin ve diğer ülkelerde devrim yolunda, sosyalizm yolunda katledilen, dünya devrimcilerin anısına saygı duruşu yapıldı. Daha sonra Divan heyeti seçilerek, GK normal çalışmalarına başladı. ÖK nin çalışma raporu okundu ve bir yıla yakın süren ÖK çalışmaları değerlendirildi. ÖK nin çalışmalarını değerlendiren bir kriteri olması gerekmektedir. Bu anlamda çalışma raporunun değerlendirilmesi, kabul edilecek çalışma programının koparılmasızdır. Gerçekten de ÖK nin görevi olarak Kurucu GK un örgütlenilmesi olduğu ve bununla başarıldığı ortaya konuldu. Bazı olaylar karşısında ÖK nin yetiştirme merkezi tavrı alamadığı, eksikliği belirtildi. Ve devrimci hizmet mücadelesinin en önemli sorunlarından birininde merkezi işlerliğin sağlanması olduğu vurgulandıktan sonra TÖK/YD çalışma programının kabulüne geçildi.

Kısaca program taslağının içeriği şöyle idi:

- Gençlik nedir ve toplumsal konumda gençliğin yeri nedir? Bu konuda özellikle öğrenci gençlik üzerinde duruldu. Yurtdışındaki öğrenci gençliğin durumu ve önündeki görevler ana hatlarıyla belirlendi.
- Dünyada durum değerlendirildi. Çağımızın proleter devrimleri ve emperyalizm çağı olduğu vurgulandı. Dünyanın kesin çizgiler ile devrim ve karşı-devrim cepheleleri olan iki kampa ayrıldığı belirlendi. Bugün dünyadaki gelişmelere damgasını vuran başlıca gelişmeler ortaya konuldu. Kruşçov modern revizyonizmi ve üç dünya teorisi bir kez daha lanetlendi. Emperyalist savaş tehlikesi karşısında "Ya devrimler savaşı önler, ya da savaşlar devrimi doğurur" tezine sahip çıkıldı ve proleter enternasyonalizminin ilkelerine sarılındı.

- Türkiye'nin genel durumu ele alındı. Son gelişmeler sergilendi. Ülkemiz somutunda kurtuluşun tek doğru yolunun işçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi ile açılacağı belirlendi. TÖK/YD Türkiye gençliğinin bir parçası olarak halkımızın proletarya önderliğinde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin saflarında olduğunu açıkladı. Türk olmayan milliyetlere uygulanan milli zulme karşı çıktı. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savundu. "Bağımsız ve demokratik Kıbrıs" şiarına sahip çıktı.

- TÖK/YD; demokratik kitle derneği, eylem birliği ve ortak eylem anlayışına bir kez daha vurguladı. Bu konudaki kalıpcı anlayışları mahkum etti. TÖK/YD Türkiye öğrenci gençliğini anti-faşist, anti-emperyalist(anti-sosyal faşist, anti-sosyal emperyalist) demokratik kitle örgütü olduğunu ilan etti. Bunların dışında, gerek ülkemiz gerekse uluslararası alanda, TÖK/YD programına bir dizi görevler ve görüşler kabul etti. (Bu konuda geniş bilgi yakında çıkacak olan TÖK/YD Genel Kurul belgelerinde verilecektir.)

TÖK/YD GK u bir tutuk kabul etti ve daha sonra üç ayrı konuda karar alındı. Türkiye'de, İran'da son gelişmeler ve Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'ı işgali ve bu gelişmelerin Türkiye'deki devrimci gençliğe yüklediği görevler ele alındı. Daha sonra TÖK/YD yönetim organları seçildi.

Yönetim organlarının seçiminden sonra gündemin diğer bir maddesi olan "TÖK/YD dışındaki örgütler, TÖK/YD ye saldırıları ve bu saldırılara karşı tavrı" sorunu ele alındı. Bu konuda da uzun uzadıya tartışıldı. TÖK/YD ve kardeş örgütlere gelecek her türlü saldırıya karşı alınacak tavır belirlendi. Bu konuda tartışmalar Halkın Kurtuluşunun saldırıları üzerinde

yoğunlaştı. O sıralarda, Kongrenin yapıldığı binanın önünde HK nin dağıttığı "Partizan, ATİF, ATÖF'ün verdiği umutsuzluk ve ölüm sessizliği!" bildirisi tartışmalar da ele alınarak HK ideolojik, siyasi olarak mahkum edildi. Kullan-dıkları metod teşhir edildi. Öne sürdükleri iddiaların asılsız olduğu ispatlandı. HK nun modern revizyonist bataklığına çirpanışı gözler önüne serildi. HK nun yalan, dedikodu, karalama, iftira üzerine kurulmuş devrimci örgütlere düşmanlığı devrimci şiarlar ile boğuldu. Tüm bunlar karşısında HK nun tavrı SUSKUNLUKTU. Evet "ATİF-ATÖF" kitlelerinin olduğu her yerde "ATİF-ATÖF" diyenlerin suskunluğu tercih etti. Bu neyin sembolüydü? Bu gerçek çöküşün sembolüydü. Bu dedikodunun, karalamasının uzun süre yaşayamayacağını ifadeydi. Bu devrimci örgütümüzün ifadesi "soy-tarıllığın" ifadesi idi. Bu, işçi sınıfı devrimcilerinin Marksizm-Leninizm i istedikleri yere çekmek isteyenlere karşı zaferiydi.

5 Ocak akşamı, GK çalışmalarına ara vererek bir halk gecesi düzenlendi. Bu geceye ATİF ve ATÖF üyesi demekler folklor ve ozanlarıyla katıldılar. "Potemkin Zarhlısı" isimli bir film gösterildi.

Kongre sırasında, bir çok devrimci, demokratik örgüt mesajlar sundular. Bunların arasında kardeş örgüt ATİF ve Avusturya Marksist Leninist Partisi, Akıma karşı, Batı Berlin'li Komünist ve Afganistan'lı Öğrenciler Genel Birliği (GUAFS) ın mesajları bulunmakta idi.

Kongrenin son günü, ikinci dünya savaşından sonra modern revizyonizm ve modern revizyonizm karşı mücadele konulu bir seminer düzenlendi. Kısaca özetlersek; Tito revizyonizminin ortaya çıkışı, ideolojik ve siyasi kökenleri ortaya kondu. Kominformun Tito revizyonizmine karşı mücadelesi anlatıldı. İkinci bölümde SBKP 20. Parti Kongresi ve günümüze kadar olan gelişmeler ana hatlarıyla ele alındı. 20. parti Kongresinin revizyonist özü ortaya kondu. Kruşçov modern revizyonizmine karşı mücadele, bu mücadele içinde ortaya çıkan olumlu ve olumsuz yanlar belirlendi. Günümüze kadar modern revizyonizmin ideolojik ve siyasi köklerinin hala kurutulmadığı, buna karşı amansız ve kararlı mücadelenin tüm devrimcilerin önünde duran bir görev olduğu saptandı. Böylece GK başarı ile sona erdirildi.

Bir bütün olarak TÖK/YD Kongresine bakışımızda, kongrenin başarısını dile getirmekten kaçınılamaz. TÖK/YD kongresi, yurtdışından anti-faşist, anti-emperyalist öğrenci gençliğin çalışmalarını merkezileştirmede önemli bir adım oldu. Emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiiliğe karşı mücadelede bir adım daha ileri atıldı. Komprador patron ağa devlete karşı mücadele veren Türkiye halkına, Demokratik Halk Devrimi mücadelesine olumlu bir katkıda bulunuldu.

BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER ! YAŞASIN TÖK/YD!

SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNİ KURTARAMAYACAKTIR
Baş tarafı 2. sayfada

ralel olarak artması, son dönemde ise giderek yoğunlaşması bu çerçevede ele alındığında anlaşılabilir. Yine bu çerçevede içinde ele alındığında Türkiye'de, çeşitli milliyetlerden halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin, kendine yeteri, diğerlerinden bağımsız bir büyüklük olmadığı; uluslararası planda emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiiliğe karşı; işçi sınıfı önderliğinde mücadelelerin bir parçası olduğu kayranabilir. Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinden, Amerikan emperyalistlerinin İran devrimine karşı saldırı tehditlerine karşı mücadeleden; Afganistan halkının Rus sosyal emperyalizminin işgaline karşı mücadelesinden,

- Kardeş Kıbrıs halkının adanın Kuzey kesiminin faşist Türk ordusu tarafından işgaline karşı;

- Adadan tüm yabancı askerlerin çekilmesi mücadelesinden;

- Bütün dünyada ezilen halkların milli ve sosyal kurtuluş mücadelelerinden;

- Türkiye'yi ezen ve sömüren emperyalist ülkelerin işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinden;

- Bütün emperyalist ülkelerde işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinden ayrı düşünülmez.

Uluslararası işçi sınıfı, ve işçi sınıfı önderliğinde ezilen halklar; emperyalizmi ve her türlü gericiiliği er-geç tarihin çöplüğüne gömecektir.

- KAHROLSUN TÜM EMPERYALİST BÜYÜK GÜÇLERİN SAVAŞ HAZIRLIKLARI !
- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN !
O.KUTLU

ABD EMPERYALİSTLERİ UŞAKLARI İLE ANLAŞMA
Baş tarafı 1. Sayfada

leri Ortadoğu'daki durumlarını koruyup geliştirebilmek için, diğer batılı emperyalistlerle de anlaşarak Türkiye-Mısır -İsrail ve Suudi Arabistan'ı içine alan bir 'üsler ağı' kurmaya çalışıyor. Bunun ilk adımı olarak bir süreden beri Türkiye'deki Amerikan üsleri konusunda sürdürülen pazarlık 10 Ocak'ta bitirildi. Hazırlanan anlaşma ABD ve TC Dış İşleri Bakanlığı temsilcileri tarafından imzalandı.

Bilindiği gibi, Türk faşist ordusunun Kıbrıs'a yaptığı çıkarmanın hemen ardından, NATO üyesi Yunanistan'ı kaybetmek istemeyen ABD Türkiye'ye karşı göstermelik bir 'ambargo' uygulamasına girişmiş; buna karşı halkın duyduğu tepkiden korkan hükümet de, göstermelik olarak Amerikan üslerini kapatıldığını açıklamıştı. Gerçekte ise, 'ambargo' olmasına rağmen, Türkiye, üçüncü ülkelere/öncelikle Batı Almanya üzerinden/Amerikan silahları ile donanmaya devam; güya kapalı olan üsler ise, çalışmaya devam etmişti.

Bu 'anormal' durum, ambargonun resmen hafifletilmesi üzerine; üslerle resmen geçici bir statü verilerek aşılmıştı.

10 Ocak'ta imzalanan anlaşmaya göre, Türkiye'deki 26 Amerikan üssü, bundan böyle normal çalışmaya başlayacak. Bunların kontrolü sözde Türk ordusu komutanları tarafından yapılacak. Her üste komutan Türk, yardımcısı Amerikalı olacak. Bütün bunlar göz boyamaktan öte bir şey değildir. Amerikan üsleri, komutanı sözde Türk olsa da, Amerikan üssü olarak kalacak, Amerikan emperyalizminin saldırı üsleri olarak kullanılacaktır.

Üsler konusunda anlaşmayı imzalayan kim sınıf temsilcileri bir kez daha emperyalizme uşaklıklarını belgelemişlerdir. Ortadoğu'da halkların devrimci mücadelesi, tüm emperyalist saldırı ve komplolara rağmen er-geç başarıya ulaşacaktır.

B.NEDİM

ATİF TAKVİMİ
ÇIKTI ATİF DERNEKLERİNDEN VE YAZIŞMA ADRESİNDEN İSTİYİNİZ

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1.Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haupt Str.159
1.Berlin 62

Sosyal Faşistler Adana'da İki Devrimciyi Katletti

Bugün Adana faşist saldırılarının gün geçtikçe yoğunlaştığı bir yerdir. Bu saldırıların bir yandan sivil faşistlerden (özellikle, MHP, ÜGD vs.) yapılarak sözüm ona "Halkın can ve mal güvenliğini" korumak için ilan edilen sıkıyönetim diğer bölgelerde ve yerlerde şehrin "Kritik" noktalarına yerleştirilen kritik noktalar, okullar, fabrikalar, bankalar, olmaktadır. Komando sürüleri halka gözdağı vermekte aramalar yapılmakta öldürme ve baskılar bu gibi şeylerle halkın devrimci mücadelesini bastırmak istemektedirler. Gün olmuyor ki; devrimci mahalleler aranmasın, okullar basılsın.

Bugün kentte MHP'nin küçümsenmeyecek bir gücü vardır. Özellikle sivil faşist saldırıları kimler tarafından yönlendirildiği ve nerden geldiği bilindiği halde bugün MHP yanlısı olan sıkıyönetim başası NEVZAT BÖLÜĞÜ, tam tersine devrimcilere saldırılmaktadır. Devrimci mahallelere özellikle faşist görevlileri getirerek baskı yapmaktadır. Örneğin; bir teğmen sözüm ona "Güvenlik" görevini yerine getirmeye çalışırken kahvelerde bağırarak "Ben yaşadığım müddetçe bir tek komünist bırakmayacağım" şeklinde tehditler savurmaktadır. Bugün sorgusuz sualsiz tutuklanan devrimciler işkence görmekte ve hapishanelere tıkmaktadır.

Bugün Adana'da tutuklanan devrimci-yurtseverlere önce askeri cezaevinde baskı, dayak, işkenceden nasibini aldıktan sonra sivil cezaevine götürülmektedir. Sivil cezaevi ise tutuklular için özellikle devrimci tutuklular için dert kúpüdür. Azılı bir MHP'li olan cezaevi müdürü CENGİZ AKSU devrimcilere her türlü baskı yöntemini uygulamaktadır. İşte halkımıza göstereceğimiz şu tabloda burda nelerin olduğuna yeterli delildir.

Eylül sonlarında Adana cezaevinde "İS-YAN" var diye kamuoyuna yansıyan olayın içyüzü şudur: Faşist CENGİZ AKSU bir devrimciyi falakaya ykmak istemiş, devrimciler ise olayı protesto etmiştir, bu protesto üzerine faşist Cengiz Aksu silahını çekerek devrimcilerin üzerine ateş etmiştir. Ateş etme sırasında 9 kişiyi yaralamıştır. İki devrimci ağır olarak hastahaneye kaldırılmıştır. Olaya birde jandarma mahkumları ateş açarak müdahale etmiştir. Araştırmaya gelen sözüm ona "Adalet görevlileri" ise olayı örtbas etmeyi araştırma ile başarmışlardır. Olaylardan sonra suçlu gene devrimciler görünmüş ve hemen mahkumların bir kısmı sürgün edilmiştir.

Cezaevinin kadrosunun büyük bir kısmı yine faşistlerden oluşmaktadır. Devrimci olan personelden kişilere istifa etmeleri için zorla baskı yapmaktadırlar. Ve nihayet devrimci ve yurtseverlerin hemen hemen hepsinin tayinlerini çıkartarak başka yerlere gitmeye mecbur etmişlerdir.

Yine bütün Adana'lı devrimciler bu azılı faşistin YUNUS UZUN adlı azılı faşisti cezaevinden çıkartarak AKIN ÖZDEMİR'i öldürtmüş ve tekrar içeri soktuğunu bilmektedir.

Adana'da faşist saldırılarda onlarca devrimci ölmüştür. Tüm bunlara rağmen anti-faşist mücadele bastırılmamıştır, bastırılması bir yana daha da yükselerek devam etmiş, 28 Eylül (Emniyet Müdürü CEVAT YURDAKUL'un) ölümü üzerine kitle gösterileri hakim sınıfların güç sınırını aşarak yaygınlaşmıştır. Bundan paniğe kapılan hakim sınıflar çevre illerden oldukça fazla sayıda özel olarak yetiştirilmiş komandolarla "Güvenliği" sağlamaya çalışmaktadırlar.

Bu resmi ve sivil faşist saldırıların yanı sıra son dönemlerde sosyal faşistlerin saldırıları da doruk noktaya ulaşmıştır. Okullarda, mahallelerde, işyerlerinde devrimcilere, yurtseverlere, demokratlara saldırmakta, kurşun sıkmakta ihbarlamaktadırlar. İşte aşağıda geçen olay bize acıda olsa bazı gerçekleri göstermektedir.

8.11.1979 tarihinde Karşıyaka Lisesinde okuyan ve PARTİZAN taraftarı iki devrimcinin ölümüyle sonuçlanan olayın sorumluları ve nasıl olduğu:

Bu olayı anlatırken lisedeki devrimci durumun nasıl olduğuna değinmekte yarar var. Lisede özellikle devrimci siyasetlerden, D.Y, PARTİZAN, H.K.E-MEĞİN BİRLİĞİ vs. dir. Sosyal faşistlerden ise SGB, İGD, DDKD vardır. Partizan'ın mücadele tarihi 1 yıl olmasına rağmen önemli bir güce sahip olmuştur. Bu gelişmeden özellikle paniğe kapılan hemen hemen hepsi esas olarak başta sosyal faşistler ve Devrimci Yol'dur. Okul içinde Partizan'ın gelişmesine önderlik eden Partizan taraftarları her gün bazan laf, bazan küfür, bazende şiddet ve tehditlere maruz kalmaktadırlar. Son olaylar bu yöntemlerin uygulandığı doruk noktası olmuştur.

Son olayları kim uyguluyor? Kime uyguluyor? Bunlara bir bakalım:

Okulda son gelişen olayı planlayıp ör-

gütleyen sosyal faşist katilleri silahlandıran Karşıyaka Lise Müdürü FEVZİ KOCA ve lise müdür yardımcısı DAVUT GÜR'dür. Bunların ikisi de İGD'lidir. Okul dağılmadan önce müdür ve müdür yardımcısı saldırganlara iki silah vererek 5 dakika önce okuldan çıkarmış ve olay yerinde pusuya yatmaya göndermiştir, okul dağıldıktan sonra eve giden yoldaşlarımıza pusuda yatan İGD, SGB, DDKD sosyal faşistleri ve Emegün Birliği revizyonistleri "Kahrolsun Maoocular" diyerek saldırmışlardır. Taşlı, sopalı süren kavgada kaçmışlardır, bu mücadele karşısında daha da hırçınlaşan sosyal faşistler kan kusan silahlarını çekerek kahpece VELİ KARASU'yu vurmuşlardır. Bu arada devrimciler sosyal faşistlerin silahlı saldırılarına karşı taşla yanıt vermişlerdir. İlk ateş eden GEB'li katil taşla başından ağır yaralanmıştır. Burada yaralanan GEB'linin silahını alan DDKD'li bir sosyal faşist VELİ KARASU'yu tekrar ağzına ve beynine kurşun sıkarak delik, desik etmiştir. Bu arada SGB ve İGD'li sosyal faşistler de ESREF ŞAHLAR'ı halkın engellemesine rağmen kahpece ağzından başından kurşunlayarak şehit etmişlerdir. Bu sosyal faşist caniler öldürmekle kalmayıp cesetlerine de kurşun sıkmışlardır.

9 Kasım 1979 günü hunharca katledilen Partizan taraftarı devrimcilerin cenazelerini almak için devlet hastahanesine gidildi. Fakat devlet hastahanesinin çevresi hakim sınıfların gücü faşist asker özel yetiştirilmiş komando, polis ve motorize araçlarıyla kordon altına alınmıştı.

Halkımızın kararlı mücadelesinden korkan "düzen bekçileri" cenazeyi vermeme için bütün gücünü yağmışlardı. Bunun karşısında devrimciler ve yurtseverler halkla birlikte mezarlıkta toplandılar. Mezarlıkta PARTİZAN, DHB, DP ve KAVA dan oluşan ilkeli eylem birliği temelinde oluşturulan çelikten birlik ESREF'in cenazesiyle ESREF'ler, VELİ'ler ölmez. KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM sloganlarını haykırarak yürüdü. O anda hakim sınıflar devrimcileri susturmak ve dağıtmak için yine bütün gücünü mezarlığa yığdılar. Yoldaşlarımızın cenazesini jandarma kordon altına aldı. Hiç kimseyi yaklaştırmak istemediler. Ve o sırada faşist binbaşı cenazeyi vermeme istedi, ancak devrimcilerin oluşturdukları çelikten birliği dağıtmak için halkı devrimcilerden ayırmaya çalıştılar ve şiddette bulundu: "Slogan atmayın ve dağılın, yoksa size karşı zor kullanacağım", faşist binbaşı bu sözleri devrimcilerin korkup dağılacaklarını ve susup haykırmayacağını ve kendilerine boyun eğeceğini sanıyordu. Ama unduğunu bulamadı, tam tersine faşist binbaşının bu tehdidine karşı devrimcilerin ve PARTİZAN, DHB, DP, KAVA dan oluşturulan anti-faşist birlik büyük bir kinle KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM- VELİ'ler ESREF'ler ölmez- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİ şiarlarıyla sonuna kadar haykırarak boyun eğmediler.

Ve hergün birer, üçer, onar DHD mücadelesi uğruna şehit düşen evlatların yüreği acılardan yanan, gözleri yaştan kurumayan ve komprador patron-ağa devletine ve sosyal faşistlere karşı hızla büyüyen kin ve nefretle yürüdüler. Faşist askerlerin ve polis barikatlarının üstüne polis ve asker çemberlerini kırarak devrimcilerle birleştiler ve halkla birleşen devrimcilerin çığ gibi büyüyen, sel gibi coşan mücadelesi karşısında hakim sınıfların otomatik silahı, çelik yelekleri, motorize araçları barikatları yıkarak bir kez daha hakim sınıfların halkın yükselen mücadelesi karşısında dayanamayıp, kof olduklarını, kağıttan birer kaplan olduklarını kanıtladılar. Ve büyük kinle coşan bini aşkın kitle ESREF ŞAHLAR'ın cenazesinin başına geldi ve mezar başında PARTİZAN'dan bir devrimci saygı duruşundan sonra kısa bir konuşma yaptı ve devrimci and içildikten sonra devrimciler kitleyle birlikte devrimci şiarlar haykırarak VELİ'nin evine gelmek için yürüyüşe geçtiler. Faşist sıkıyönetim "paşaları" Partizanın önderliğindeki ve hakim sınıflara karşı büyük bir kinle şahlanan kitleyi durdurmaları olanaksızdı ve kitle disiplinli bir şekilde devrimci şiarlar haykırarak VELİ'nin evinin önüne geldiler. Burada VELİ'nin cenazesini bekliyorlardı. M.L'lilerin önderliğinde coşan kitleden öcünden korkar gibi korkan hakim sınıflar yine bütün gücünü yığdılar. Fakat yine kitleyi dağıtamadılar ve bir çelikten oluşan birliği dağıtmayacağını ve sıkıyönetimin, askerinin, polisin, tankın, topun karşısında halkın kararlı ve yenilmez birliğini gören hakim sınıf köpekleri, olan sıkıyönetim faşist paşaları cenazeyi evin önüne getirtilmediler ve cenazenin getirilmeyeceğini anlayan devrimciler tekrar VELİ yoldaşının evinin önünde devrimci andı ve intikam yemini içerek dağıldılar. Bu dağılmadan sonra

cesaret alan yüreksiz hakim sınıfların resmi köpekleri devrimcileri ve halkı tek tek yakalayıp dayak attılar ve bir kaç kişiyi tutukladılar.

Veli Karasu Dersim'li yoksul bir köylü ailesinin oğludur. İlk ve orta öğrenimini bin bir güçlükler içinde bitirmiş yarıda kalan lise öğreniminde Adana Karşıyaka Lisesinde de vâm etmiştir.

Veli yoldaş öğrenimi dışında kahve ve inşaatta çalışarak maddi yönden anne ve babasına yük olmamıştır. Veli daha bu gençlik çağında Marksist-Leninist siyasete sempati duymuş ve siyasetin çizgisi doğrultusunda azimli ve kararlı bir şekilde mücadele yürütmüştür. Kaldığı ve çalıştığı işyerlerinde işçilerin ve halkın güvenliğini, sevgisini, kazanmış; kararlılığı, dürüstlüğü, namusluluğu örnek bir sıra neferi olan olan yoldaşımız okuldaki anti-faşist öğrenci gençliğinin akademik, demokratik mücadelesini yürütmüştür.

Komprador patron-ağa düzenine ve efendileri olan emperyalistlere ve sosyal emperyalistlere karşı verilen DHD mücadelesinin bir parçası olan öğrencilerin akademik, demokratik mücadelesini yürüten Veli Karasu sosyal faşistlere karşı verilen mücadelenin bu mücadelede kopuk olmadığının bilincinde olarak sosyal faşist İGD, SGB, DDKD ve Emegün Birliği revizyonistlerine karşı amansız bir mücadele yürütmüştür. Ayrıca öğrenci gençliğin Revizyonizmden, Oportunizmden, Troçkizmden ve her türlü M.L'ye yabancı ideolojiden koparıp M.L saflarına kazanmak için yorulmak bilmeyen, taviz vermeyen kararlı ve azimli bir mücadele yürütmüştür.

Yigit Veli'nin bu mücadelecili tutumunu gören Rus sosyal emperyalistlerinin yeminli uşakları olan ve olayı bizzat kendisi planlayan, tezgahlayan lise müdürü FEVZİ KOCA ve yine İGD'li müdür yardımcısı DAVUT GÜR köpekleri bilinçli olarak ona ve Esref'e komplo hazırladılar. Ve bu komplolarında başarılı oldular, ama onlar sanmasınlarki Veli ve Esref'in ölmesiyle mücadele duracaktır. HAYIR ! Tam tersine hakim sınıflara ve sosyal faşistlere karşı verilen mücadele sınıf kinimizi her gün bin kat daha yükseltmektedir.

Onlar DHD mücadelesi, sosyalizm ve sınıfsız toplum için taşıdıkları kızıl bayrağı kendi kanlarıyla al rengini vererek daha da kızılaştırdılar. Ve bu bayrağı bütün devrimciler daha yükseklerle dikmek ve bu erdemleri olan sınıfsız topluma varana dek taşıyacaktır.

EMEKGİ HALKIMIZ ;

Bu mücadelede Veli ile birlikte Esref Şahlar'da şehit düştü. Karşıyaka Endüstri Meslek Lisesinde devrimci öğrencilerin akademik-demokratik mücadelesini kararlı ve azimli bir şekilde yürüten Esref Şahlar Ağrı'dan yoksul bir ailenin oğludur. Daha küçük yaşta devrime sempati duymuş ve kısa sürede Partizan saflarında yerini almıştır. Esref bu mücadele de her zaman verilen görevi gönüllü olarak kabul etmiş ve üzerine devrimci sorumluluğu bütün gücüyle yerine getirmiştir. Ofaşizme karşı verilen mücadelenin sosyal faşizme karşı verilen mücadeleden ayrı olmayacağını bilincinde olarak sosyal faşistlere karşıda amansız bir mücadeleye katılmıştır. Demokratik halk devrimi mücadelemizde gururla taşıdığı kızıl bayrağı toprağa düştüğü anda kendi kanıyla daha da kızılaştırmıştır.

Adana'dan MÜCADELE Okuyucuları

ABD/Baş tarafı 12.Sayfada

Kirli çamaşırları ortaya dökülen aday adayları da işte bu sınıfın, yani ABD tekeli burjuvazisinin ve onun çeşitli kanadlarının temsilcileridir. Onların kişiliklerine damgasını vuran da emperyalizmin asalaklığı, çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğudur. Onların asıl amacı emperyalist efendilerine hizmet etmek, onların sömürü ve zulüm düzenlerinin ömrünü uzatmaktır. Bu hizmetleri karşılığında aldıkları rüşvetlere, sağladıkları kazançlarla günlerini gün etmektedir. Bu emperyalist sözcülerinin bütün pisliklerinin de kaynağı, bir parçasını oluşturducan çekişen kapitalizm, yani emperyalizmdir.

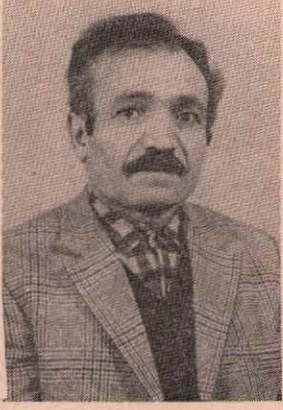
Emperyalizm var oldukça da bunun böyle olması, emperyalizmin tüm iğrençliğini ortalığa saçması kaçınılmazdır. Teki emperyalist sistem bir bütün olarak yeryüzünden silinip, proleter dünya devrimi tüm dünya da zafere ulaşana dek

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜR DEN GERİCİLİK !

N. GÜLER

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

NÜRNBERG

ALİ AMCAMIZIN ANISINA

ALİ KEPEZ amca Nürnberg Türkiye İşçi Gençlik Derneğinin en yaşlı, fedakar ve kararlı bir devrimci üyesiydi. Onu 23 Aralık 1979 pazar günü bir kazada kaybettik. Oturduğu binada çıkan yangından paniğe kapılan yaşlı devrimci amcamız, balkondan aşağı düşerek hayata gözlerini yumdu. Ardında sürekli saygıyla anılacak bir yaşam mirası bıraktı. Onu ölümünden dolayı saygıyla anarız.

Ali amca kimdi? 55 yaşında olmasına rağmen çok çalıştığından dolayı daha yaşlı gösteren yaşamının son günlerinde B. Alman tekeli patronları tarafından daha iyi sömürülemediğine kanaat getirildiği için işten atılan şerefli işçi sınıfımızın bir neferiydi. Tüm içtenliğiyle Demokratik Halk Devrimine inanan K. Maraş'ın Elbistan'ından gelip B. Alman emperyalist patronlarına işgücünü satarak ailesinin geçimini sağlamak zorunda kalan bir emektardı.

O, komprador patronların ve toprak ağalarının faşist zulmünün ve köpekleri -nin "yamacına durmanın" gerekliliğini bilincine yerleştirmişti.

O, halkımıza "umut" olarak kendini göstermeye çalışan Ecevit ve onun CHP si -nin faşist olduğunu pratikte görmüş ve bu doğrultuda kendilerini Marksist-Leninist diyen bir dizi oportunist tekkenin (en önemlisi Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Halkın Birliği) bu konudaki CHP kuyrukçuluğu siyasetini teşhir etmede devrimcilere her zaman yardımcı olmaktadır.

O, Ali amcamız, devrimin şiddet meselesi olduğunu ve halk iktidarının zor ile kurulacağına inanmıştı. Bunun propaganda yapmaktaydı. Bu noktalarda da faşistlerden hesabın lafla sorulamayacağını bilincine yerleştirmişti.

K. Maraş olayları tüm halkımızın olduğu gibi onun da yüreğinde derin bir yara açmıştı. Bunun için her toplantıda konuşan "faşistler bize acımazlar, onların elihe düştüğümüzde yalvarsakta, yarsakta bizi öldürürler, biz de onlara acımayalım, boyun eğmeyelim, FAŞİSTLERİN YAMACINA DURALIM" derdi. Bu doğrultuda da, faşistlerden döktükleri kanın hesabının sorulması gerektiğini sürekli hatırlatırdı.

Ali amcamız, hakim sınıfların hapis -hanesinde bile, devrimci mücadelenin sürdürülmesi gerektiğini biliyordu. Şerefli demokratik halk devrimi mücadelesinde faşizmin ağına düşen, komprador patronların ve toprak ağalarının hapisanesinde 2 yıla yakın bir zamandır bulunan yeğeni ni ziyaret ederken, kararlı devrimci yeğeni Ali amcamız da moral vermişti. Bu sınıf kavgasında çeşitli engellerin olacağını biliyordu. Faşist zulme baş kal -dırma ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin darbe yiye yiye zafere ulaşacağına inanmıştı.

En önemlisi Ali amcamız, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin bölük, pörçük, dağınık bir şekilde yürümeyeceğini inandığı için ATİF saflarında Nürnberg İşçi Derneğinde örgütlenmiş ve ATİF içinde örgütlenmenin önemini her zaman vurgulamıştı. Bu doğrultuda da propaganda yapardı.

Ali amcamızın emektar ve mücadeleci yaşamı, çilekış yoksul halkımızın yaşamının bir parçasıydı. Onun şerefli yaşam mücadelesinden öğrendiğimiz çok şeyler oldu.

Saygıdeğer bu üyemizi son olarak uğurlarken, yapmak istediğimiz tören, B. Alman tekeli kapitalistlerinin ölülerimiz üzerinden sağlamak istedikleri kâr hirs -ları yüzünden az daha engellenekte. Ama biz, yine tören yaptık ve Ali amcamızı saygı duruşuyla uğurladık. Daha sonra dernekte onun anısına yaptığımız toplantıda Ali amcamızın mücadelesinin özü anlatıldı.

KONSTANZ

17.1.1979 Cumartesi günü Tübingen'de Tübingen mahkemesinin 3 anti-faşiste karşı tutumunu protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapıldı. Söz konusu olay, Aralık 1976 da B. Alman anti-faşistlerinin, faşist gençlik örgütü HTS nin Tübingen üniversite salonunda ırkçı Rodezya rejimini desteklemek amacıyla yapacakları toplantıyı protesto etmek istemeleri ve faşist Hoffmann ve komandolarının devrimcilere saldırıp 7 anti-faşistin yaralanmasıyla başladı. Bu olay sonucu 12 faşist ve 3 devrimci hakkında soruşturma açıldı. İlk mahkeme 1977 de oldu. 12 faşist para cezasına çarptırıldı. 3 anti-faşistten iki si suçsuz bulundu. Alman kanunlarına göre; mahkeme kararından en geç 7 gün sonra hakim kararını imzalaması gerekir. Hakim kararın altını 8. gün imzalayınca, bir üst mahkeme kararın geçersiz olduğunu ileri sürerek mahkemenin yeniden yapılıması için müraccatta bulundu. Mahkeme bugünlerde yeniden başlamıştır. Hakim, bu sefer, 3 anti-faşisti, faşist HTS nin düzenlemiş olduğu toplantıyı bilinçli olarak engellemeye çalıştıkları gerekçesiyle suçlu göstermektedir. Bizler, ATÖF üyesi KTÖD(Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneği) ve ATİF üyesi STİD(Schöenberg Türk İşçiler Derneği) olarak propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde, özelde mahkemenin 3 anti-faşiste karşı tutumunu, genelde B. Alman emperyalizmini protesto etmek amacıyla 60 kişinin üzerinde bir kitleyle yürüyüşe katıldık. ...Yürüyüş toplam olarak 800 ün üzerinde kişi katıldı. Bir çok olumsuz yanları na rağmen yürüyüş, enternasyonal alanda emperyalizm ve faşizme karşı mücadele -nin en güzel pratik örneğini gösterdi. Yürüyüşün en olumsuz yanı B. Alman anti-faşistlerinin dağınık ve sokakta geziyor larmış gibi bir tavır içinde olmaları idi. Atılan sloganlar düzensiz, kimin ne söylediği belli değildi. Bu durum Almanya'daki sınıf mücadelesinin çok geri olduğunu belgelemektedir. İlerde yapılacak yürüyüşlerde, bu konu göz önünde bulundurulmalı ve yürüyüşün disiplin içinde geçmesi için çaba sarfedilmelidir. ...

KAHROLSUN BATTI ALMAN EMPERYALİZMİ!
3 ANTI-FAŞİST SERBEST BIRAKILMALIDIR!
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

Konstanz Türkiyeli
Öğrenciler Derneği
Yönetim Kurulu

DEDİKODUYU, KARALMAYI, PALAVRAYI...
Baş tarafı 4. sayfada

türlü cambazlığa başvuruyorlar. Bir yandan da "tabanla tartışırız" sahtekarlığı yapıyorlar.

Essen'de yapılan KPD/ML nin Stalin toplantısında KPD/ML nin şefi 3 saat konuşmuş ve hiç kimseye söz hakkı verilmemiş -tir. HK da bu toplantıda avcılık görevini yüklenmiş ve toplantıya gelen ATİF, ATÖF üyesi; Partizan sempatisi Türkiyelileri dışarı çıkarma yönünde değerli hizmetlerde bulunmuştur. Bunlar tartışmayı, ideolojik mücadeleyi "tartışmamak" olarak anlıyorlar. Oysa adını çok kullandıkları Stalin her şeyin açık açık tartışılmasından yanadır. Böylelikle onlar, gerçekte Stalin'e saldırmaktadırlar. Bunlar işçi sınıfı ideolojisinin sinsi düşmanlarıdır. Bunlar kendilerine güvenmediklerinden, korku belasından tartışmadan kaçmaktadırlar. "...ATİF, ATÖF tabanının olduğu her yerde tartıştık, tartışacağız" bu laflar TÖK/YD Genel Kurulu sırasında dağıttıkları bildiride geçiyordu. Bu baylar, bildiride yazdıklarını ispatlamak için Divan başkan ve TÖK/YD Örgütlenme Komitesi tarafından mikrofona davet edildiler. Ama, boşuna. Taştan ses çıktı, onlardan çıkmadı misali, yazdıkları bildiriyi savunamaya -cak kadar zavallı olduklarını gözler önüne serdiler. Size tavsiyemiz savunamayacağınız bir şeyi bir daha yazmaya cüret etmeyin. "İlle de taban" diyen sayın HK şefleri, 700-800 kişiyi taban olarak görmüyorlar mı? Öyleyse siz "Tabanı" toplayın biz gelelim. Hodri Meydan!

S. TANER

AVUSTURYA

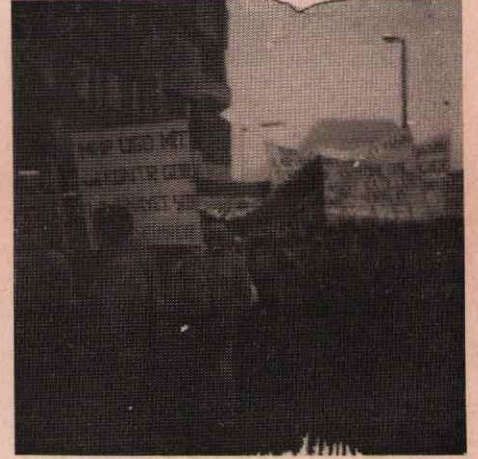
Avusturya İşçi Gençlik Birliği (ATİGB ve Aşağı Avusturya Örgütlenme Komitesi (Ternits) kardeş teşkilatları olan ATİF'in de desteğiyle 8 Aralık 1979 da Viyana da, 9 Aralık, 1979 tarihinde Ternits'de birer halk gecesi düzenledi. Bir sütun olarak olumlu geçen bu gecelere Viyana'da 250-300 arası, Ternits'de 120-150 arası kişi katıldı.

AMERİKA

TÖB-NY

New York'da Türkiyeli Öğrenciler Birliği gönderdiği bildirisinde K. Maraş katliamından bu yana faşist diktatörlüğün halkımız üzerindeki saldırılarını teşhir etmektedir. Bildiride Demirel hükümetinin başa gelmesinin ve bu hükümetin programın hakim sınıflar için kâr, refah, yeni yatırımlar, halk için ise zam, zulüm, açlık, işsizlik olduğu belirtilmektedir. Faşist baskıların daha da artırılması için faşist generaller tarafından verilen muhtıranın niteliğinin Amerikan emperyalizmi ile bütünlüğünün görülmesi gerektiği anlatılan bildirede, halkımızın anti-emperyalist, anti-faşist direnişine destek olmak için mücadelemizi hızlandırma mız gerektiği vurgulanmaktadır.

HANNOVER / Maraş Katliamını protesto.

HANNOVER'DE YÜRÜYÜŞ

19.1.1980 DE Hannover'de faşizmi ve K Maraş katliamının protesto yürüyüşü yapılmıştır. Yürüyüşe ATİF-Kuzey Bölgesi ve Köln, Duisburg, Dortmund'dan ATİF'li arkadaşlar, Devrimci-Yol'dan arkadaşlar, Kava, Hannover'de küçük bir grup ve Nidersachsen Türkiyeli Yurtseverler Birliği katıldı. Saat 11.30 da başlayan yürüyüş toplam katılan kitle sayısı 860 kadardı. Bunun 420 si ATİF saflarında, 65 i Kava, 330 u Dev-Yol, diğerleri ise diğer iki gurubun saflarında yürüdüler. Anti-faşist mücadelenin dağınık ve güçsüz olduğu Hannover kentinde böyle bir eylemin konması yurtsever işçi ve öğrencilerin ilerdeki mücadelelerine güç vermiştir. Yürüyüşü düzenleyen NTYB-ATİF-Dev-Yol taraftarlarının eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde birleşmeleri de olumlu bir adımdır.

ATİF'İN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BULUNALIM

★ yorum suz ★

**24 ülke içinde
en yüksek enflasyon
yüzde 73,2 ile
Türkiye'de**

DIŞ BORÇLAR

İsteyen alacaklıya, Türkiye'de yatırım izni verilecek
TÜRKİYE'NİN 99 BİN ALACAKLIYA BORCU YE
Nİ ÖDEME PLANINA BAĞLANIYOR
(Milliyet, 15.1.1980)

ERBAKAN :

" IMF den 70 milyon dolar almak için bütün Türkiye'yi teslim hazırladığımızı bildirdik, yine de para yerine teşekkür aldık " (Hürriyet, 28.12.1979)

**Arızalar sürerken
elektriğe % 75 zam geliyor**

FURYA BAŞLADI

Tekel'e yüzde 150 oranında zam yapıldı

Ecevit'den...

Fuvalate düşünerek gideceğiz!

Küçük 1, büyük 2 lira oldu...

**AKARYAKIT %55-60
ELEKTRİĞE %20
KOMÜRE %30
DEMİRE %50
ÇİMENTOYA %30
ZAM**

TANBUL'da son günlerde önemli

MUHALEFETTEN ...

CHP, SORUMLU MUHALEFET YAPACAK (Tercüman)
CHP Genel Sekreteri Mustafa Üstündağ :
" Demokrasi anlayışımıza uygun her ya-
sayı destekleyeceğiz."
" DGM ye karşı değiliz." dedi. (Tercü-
man, 11.12.1979)

ALPASLAN TÜRKES :

" Her gün komünist ve bölücü çeteler tarafından alçakça şehit edilen MHP lile-
rin cenazelerini kaldırmaktan, katılım
çalışmalarını yapamaz duruma gelmiş bulun
maktayız." (Tercüman, 9.12.1979)

"UYARI MEKTUBU" NUN ARDINDAN

DOĞU PERİNÇEK: " Uyarı, uyarı olarak kal-
malıdır. Çözüm Parlamento ve özgürlükler
çerçevesi içinde bulunmalıdır." (Tercüman)

HÜKÜMET PROGRAMI S.19 :

" Herhangi bir malın yokluğu çekilmeye -
cek, başta yağ, mazot, gübre, ampul olmak
üzere günlük ihtiyaç maddelerinin teminin
deki güçlük ortadan kaldırılacaktır."

Demirel : "Birkaç gün içinde Türkiye'de
yağ meselesi unutulacaktır."

Ticaret Bakanı Halil Başol : " Yağa zam
yapmadık ucuzlattık " dedi.

Ne var ne yok ?

"Fuel-oil var mı?"
"Yok"
"Havagazı var mı?"
"Kömür var mı?"
"Yok"
"Peki elektrik?"
"Hem var, hem yok."
"Yağ?"
"İnş..."
"İlaç, doktor"
"Aah"
"Mazot-benzin?.."
"Eh"
"Kahve?"
"Bu suabir, maksadı, daha 15 gün ol-
madı, dün bir bugün idi. Ben size olanları
sayıyorum..."
"Ağartıl var mı, var. Pahalılık var
mı, var. Zamlar var mı, hem de peşpeşe.
Devlet kademelerindeki görevlileri Türki-
ye'de görülmemiş hacimde halleden pamuğu
gibi atıyor muyuz? 67 lira valla, emniyet
müdürlüğü hangi hükümet bir kaleme
değiştirmiş. Bunlar büyük Türkiye'-
nin büyük teşebbüsleri. Bunları sorun.
Var olanları söyleyin."

★ İSTANBUL ELEKTRİK YOKLUĞUNDAN KARANLIK ŞE
HİR OLDU.

★ KÖMÜR BÖLGESİ KÜTAHYA'DA KÖMÜR SIKINTISI
ÇEKİLİYOR.

★ ERZURUM ATATÜRK ÜNİVERSİTESİNDE BİR GÜN -
LÜK YAKIT KALDI.

★ YAKIT BULUNAMAZSA BURSA'DA FIRINLAR DURA-
CAK. (Hürriyet, 13.12.1979)

* YAĞA %100 ZAM GELDİ. (Milliyet, 4 Aralık)

YENİ YAĞ FİYATLARI	
SOFRA MARGARİNLERİ	
a) Kağıt ambalajlı	oluklu kutu içinde
125 gr: 9 TL.	250 gr: 17 TL.
250 gr: 17 TL.	500 gr: 32.50 TL.
500 gr: 32.50 TL.	2 kg: 120 TL.
b) Plastik ambalajlı	5 kg: 295 TL.
250 gr: 18 TL.	500 gr: 35 TL.
MUTFAK MARGARİNLERİ	
a) Teneke kutu ambalajlı	b) Karton kutu içinde
2 kg: 145 TL.	plastik ambalajlı
5 kg: 345 TL.	2 kg: 130 TL.
10 kg: 680 TL.	5 kg: 320 TL.
18 kg: 1200 TL.	

AP ve CHP liderlerinin buluşması başkent-
ta yumuşama olarak değerlendirildi.
DEMİREL " ECEVİT BAYAGI YATKIN..." DEDİ.
(Milliyet, 15.1.1980)

Demirel'e sormuşlar :
- Donuyoruz, yakıt yok, ne yakalım?
O da yanıt vermiş :
- KİNA YAKIN.

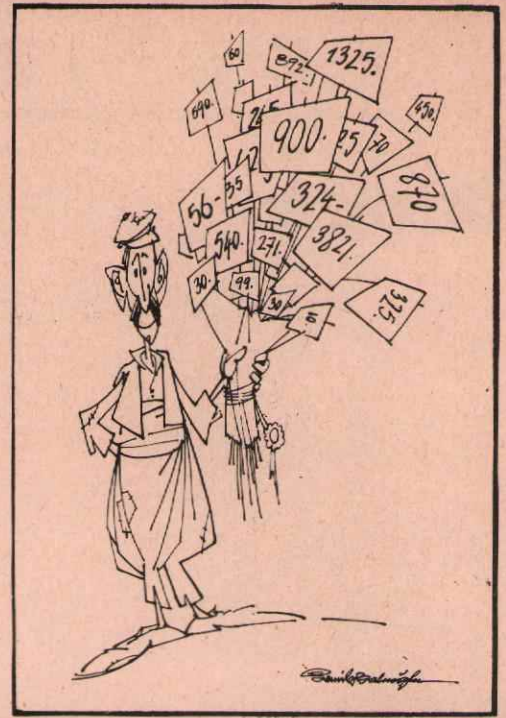
ANARŞİ (!)

" Aksaray'da TÖB-DER binası önünde dev
riye gezen askerlerin "Dur" ihtarına uyma-
yıp kaçan dört çocuğa yayılım ateşi açılma-
sı sonucu biri öldü, biri yaralandı. İkisi
de sağ olarak ele geçirildi. Tombalacı
oldukları belirlenen çocuklar "Ne oldu-
nu anlayamadıklarını" ileri sürerken as-
kerlerin çocukların hırsız oluşundan şüp-
helendikleri için iki kez "Dur" ihtarını
tekrarladıkları açıklandı. (Hürriyet, 28.12
1979)

AFGANİSTAN'DAKİ DARBE...

DP Genel Başkan vekili Faruk Sükan o-
layla ilgili :
" Emperyalist güçler ve onların men-
faatleri sözkonusu olunca , uluslararası
hukuk değer taşımamakta, bunlar ayaklar
altına alınmaktadır" dedi. (Tercüman'dan)

TİKP Genel Başkanı Doğu Perinçek:
" Türkiye hükümetinin işgale karşı tep-
kisini yürekten destekliyoruz. Hükümetin
42 ülkeyle birlikte Güvenlik Konseyine
başvurmasını çok olumlu karşılarıyoruz. On
beş yıldan beri, 1965 den beri Türkiye hü-
kümeti ilk defa Sovyetler Birliği'nin ey-
lemlerine karşı çıkmaktadır. "

İki gün bekledikten sonra, 2 litre gaz
yağı alabilen Bingöl esnafından Fevzi Dağ-
lıgil :

" Kar ha bastı, ha basacak. Odun yok
kömür yok. Gazyağı ise hiç yok. Bir
mum 10-15 liraya, 60 vatlık bir ampu-
lun 150 liraya satıldığı Bingöl'de e-
lektirikler kesilince biz nasıl ay-
dınlanacağız ? Isınmak için olmasa
bile, aydınlanmak için gaz sağlansın
Giden hükümet zamanında sıkıntı çeki-
yorduk. Seçim zamanı bol bol vaadler
de bulunanlar iktidara geldi, durum
değişmedi. Halk yine yokluklar için-
de kıvranıyor. Bu çile ne zaman sona
erecek."
dedi. (Hürriyet'ten)

NAMUSSUZLAR

TRANSFERLER

"... Tartışmayı çıkaran 2 milletvekili -
linden birisi, Adıbelli idi. 25 Haziranda
Orhan Birgit'in yanbaşında şöyle konu-
şuyordu :

" AP yöneticilerinden biri (Saadet -
tin Bilgiç) ve arkadaşları, AP ye
geçmemiz için her türlü menfaat, 1981
garantisi ve bakanlık teklif ettiller
CHP li yurttaşların ak oyları ile
Meclis'e girmiş bir mill tvekili ola-
rak, en son partide kalacak bir kişi
olarak, bunları elimin tersiyle it-
tim. CHP den satın alınacak kimsenin
çıkacağına inanmıyorum. Boşuna çen-
gel atmaya çalışmasınlar. "

5 ay sonra...

Ahmet Karahan 17 Haziranda, Metin Mu-
saoğlu, Eşref Cengiz 23 Haziranda, Güney
Yalın 19 Ekim'de, Barboros Turgut Göztepe
20 Ekim'de, Hamdi Özer, 10 Kasım'da, Adı-
belli 20 Kasım'da AP li oldular.

11'lerden Ahmet Karaaslan 22 Eylülde
" Hükümetten istifa etmeyeceğim, istifa
etmem ülke için zararlıdır." şeklinde ko-
nuşuyor, 20 Ekim'de törenle AP ye geçiyor
du.

ÇOK DEĞERLİ (!) TRANSFER
BAKANLARIMIZDAN...
Devlet Bakanı **Devlet Bakanı**
Gaziantep Milletvekili Mardin Milletvekili
Ahmet Karahan Metin Musaoğlu ...

SAYIN (!) ECEVİT'İN İSTİFALAR HAKKINDA GÖ- RÜŞLERİ :

" İki yıl önce hükümet kurduğumuzda,
AP bizim bu kuruluş biçimimizi "ayıplı" o-
larak değerlendirmişti. Şimdi ise, kendi-
lerinin başvurdukları yöntemler ortadadır
Ben, partimizden ayrılarak AP ye katılan-
ları veya bu hükümeti destekleyenleri ka-
yıp olarak görmüyorum. Bu ayrılmalar AP
açısından belki bir ayıp sayılabilir, an-
cak bizim açımızdan kayıp değildir. Bu
sözlerim, bizim de aynı yöntemlerle hükü-
met kurduğumuz anlamında anlaşılmasın. Bu
gün bu hükümetin kuruluş ayamasında, kim-
lere ne gibi çıkarlar teklif ettiği orta-
dadır. İki üç ay önce ayrılan bazı kişile-
re nasıl bakanlık verildiği ortadadır."
(Tercüman, 27.11.1979)

FAŞİSTLER YURTDIŞINDA... Baş.Tar.1.s.

5 Ocak Cumartesi günü,Berlin'de MHP ve MSP dernekleri ayrı ayrı "Komünizme Ölüm" şıarları altında bir yürüyüş düzenlediler. Aynı tarihte ,B.Berlin'deki Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını üslenen sosyal faşistlerin yönlendiriciliğindeki çe şitli dernekler de,Türkiyede faşist paşaların verdiği muhtıraya karşı bir miting düzenlemişlerdi.

Yürüyüşlerin olacağı Cumartesi günü sa bahı saat 10 dan itibaren her iki taraf ta Kotbusser Tor'da bildirilerini dağıt maya başladı.Başlangıçta sayıca az olan MHP'li ve MSP'li faşistler zamanla çoğal maya başladılar. Bunlar yürüyüş hoparlörü nü taşıyan arabadan sopalar,zincirler, bı çaklar alarak silahlandılar. Saat 11 e doğru,Türkiye'deki paşaların muhtırasına karşı miting düzenleyenler,bildiri dağı tımına son vererek,geri çekilmek istedi ler.Ancak MHP'li ve MSP'li faşistler bu arada kuşatmayı tamamlamışlardı. 80 kadar faşist bıçaklar,sopalar,zincirlerle sal dırıya geçti.Bu saldırıda 20 den fazla kişi ağır yaralandı.Rus sosyal-emperyaliz minin uşakları sosyal faşistlerin yönlendi riciliğindeki "Türk Merkez"inin sekre teri Celalettin Kesim faşistlerin bıçakla yaralaması sonucunda öldü.

Celalettin Kesim'in öldürülmesi;ve 20 den fazla kişinin ağır yaralanması;MHP ve MSP'li faşistlerin,yurtdışındaki sal dırıların şimdilik en son halkasıdır.Ve bunlara dur denilmezse;yurtdışında da fa şistlerin cinayetlerini artıracaklarını göstermektedir.Bunlara dur demek gerekli dir.Bunun için,faşistlere karşı olan,ama gerçekten karşı olan güçlerin eylemde güç lerini birleştirmesi kaçınılmaz bir şart tır.

MHP ve MSP dernekleri-bunu pratik açık ça göstermiştir ki-cinayet merkezleridir. Bu derneklerin kapatılması için mücadele edilmelidir.Ancak bu yapılırken,hiç bir zaman,derneklerin kapatılması ile faşist saldırı ve cinayetlerin son bulacağı haya line kapılmamalıdır.Faşistleri gerilete cek,onları cinayet ve saldırılardan ger çekte alıkoyacak tek güç,faşistlere karşı militan mücadeledir.

Yine şurası unutulmamalıdır ki;faşist MHP ve MSP derneklerini kapatmak Batı Al-

man tekeli sermayesinin işine gelmek tedir.Bunlar MHP ve MSP derneklerini el de tutup,el altından,bazen da açıkça des tekleyerek;devrimcilere terör uygulanma sını istemekte;Türkiyeli işçiler arasın da çatışmayı körüklemektedir.Bu Almanlar la,Türkiyeli işçiler arasındaki bölünmüş lüğü ayakta tutmak için gereklidir.Batı alman tekeli sermayesinin sözcüleri,esas ta devrimci mücadeleyi durdurmak,devrim ci teşkilatları yasaklamak istemektedir ler.Ve onlar,MHP ve MSP derneklerinin ya saklanması talebini bu şekilde kullanma ya çalışacaklardır."Sağ ve sol terörizme" karşıyız demagojisi ile,saldırgan faşist lere kanat gerecekler;MHP ve MSP dernek leri ile,devrimci dernekleri de yasakla yarak,bu sorunu "çözme" yolunu tutmak is teyeceklerdir.Batı Alman emperyalist bur juvazisinin bu manevrasına karşı da uya nık olmak gereklidir.

CELALETTİN KESİM KİMDİR?NEDEN ÖLDÜRÜLDÜ?

Şimdi,Rus sosyal-emperyalizminin uşak lığını yapan sosyal-faşistler,Celalettin Kesim'in öldürülmesini demagojik bir şe kilde kullanarak güçlenmeye çalışıyorlar. Çıkardıkları bildirilerde Celalettin Kes im'i 1921'de Kemalistler tarafından hun harca katledilen Komünist önderler Musta fa Suphi'lerle bir tutuyorlar.Celalettin Kesim,MHP'li ve MSP'li faşistler tarafın dan gerçekten de 'komünist' olduğu,

'devrimci' olduğu gerekçesi ile katledil di.Ama bu onun devrimci ve komünist oldu ğunu göstermez.Faşistler için kendileri dışındaki herkes 'devrimcidir','komünist tir'. Gerçeklere baktığımızda,Celalettin Kesim'in bir devrimci ve komünist olmadı ğını görürüz.

Ülkemizde devrimciliğin kıstası,emperya lizmin her türüne karşı olmak;komprador kapitalizmine,feodalizme karşı olmak,bu uğurda mücadele etmektir.

Celalettin Kesim,"Türk Merkez" adlı ku ruluşun sekreteri idi.Bu kuruluş,ülkemiz de bugünkü faşist yönetime karşı olan;ve fakat devrime de düşman olan,Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapanların yön lendiriciliğinde olan bir kuruluştur.Ce lalettin Kesim,-niyeti ne olursa olsun- karşı-devrime hizmet etmiştir.Rus sosyal

emperyalizmine uşaklık edenlere alet ol muştur.

Ülkemizde Rus sosyal-emperyalizmine uşaklık eden güçler,bugün bir çok yerde, faşistlerden çok,devrimcilere saldırmak tadır.Onlar 'Maocu dedikleri devrimcile re,alçakça saldırmakta;hakim oldukları derneklerde,sendikalarda,fabrikalarda dev rimcilere karşı sosyalizm adına faşist metodlar uygulamaktadır.Bunlar sosyalist maskeli faşistlerdir.Sosyal faşistlerdir. Bunların hizmet ettiği güç olan Rus sos yal emperyalizminin : sahte sosyalist, gerçekte emperyalist ve faşist niteliği, Afganistan işgalinde bir kez daha görül müştür.

Sosyal faşistler,ellerinden gelen her yerde devrimcilere karşı şiddet uygulamış tır,ve uygulamaktadır.

Celalettin Kesim'in öldürülmesi ile il gili çıkardığı bildiride Demokratik İşçi Derneği, "Celalettin'i yitirdik.Onun baş koyduğu yolda savaşmaya,gerektiğinde o nun gibi bu canı vermeye yeminliyiz.Ne MHP'lisi,ne MSP'lisi,ne Maocusu (abç) hiç bir gerici,hiç bir faşist saldırı bi zi yıldıramaz" deniyor. Görüldüğü gibi, sosyal faşistler,'Maocu' adı verdikleri devrimcilere karşı mücadeleye 'baş koy duklarını'açıkça ilan etmektedirler.

Nitekim yurtdışında da somut olaylar da bu bir kaç kez yaşanmıştır.Bunlar B.Berlin'de bir kaç kez devrimcilere kar şı,aynı faşistlerin yaptığı gibi,sopalı bıçaklı saldırılar düzenlemişlerdir.Dort mund'ta devrimcileri polise ihbar etmiş lerdir.İngiltere'de polisle birlikte dev rimcilere saldırmışlardır.vs.vs.Türkiye 'de bunların eli onlarca devrimcinin ka nında yılanmıştır.

Celalettin Kesim'in MHP ve MSP li fa şistler tarafından katledilmesine karşı çıkmak;bu faşist cinayeti lanetlemek,fa şist katillerin cezalandırılmasını,MHP MSP derneklerinin yasaklanmasını istemek doğrudur.Ancak bu yapılırken,şimdi Ce lalettin Kesim'in katledilmesinden yararla nıp parsa toplamak isteyen Rus sosyal'em peryalizminin uşaklarının iğrenç yüzü de teşhir edilmeli;Celalettin Kesim'in dev rim şehidi olduğu,komünist olduğu vs.dema gojisi yerle bir edilmelidir .

M.BAHAR

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALİ Baş tarafı 6. sayfada

Lenin,KSE'nin kuruluş kongresine bir me saj göndererek; " Sendika üyelerinin komü nizm düşüncesine kazanılması,her yerde,bü tün ülkelerde,bütün dünyada karşı durul maz bir ilerleme kaydediyor.Bu süreç do lambacıdır,düzensizdir ve eşit olmayan bir biçimde ilerliyor ve binlerce engeli aşmak zorundadır,lakat durdurulamaz.

Enternasyonal Sendika Konferansı bu hare keti hızlandıracaktır.Komünizm sendikalar da zafer kazanacaktır.Hiçbir güç,kapita lizmin çöküşünü ve işçi sınıfının burjuvazi üzerinde zaferini önleyemeyecek tir." Diyerek Lenin,sendikaların görevle rinin neler olduğunu vurguladı.Kongre,sen dika merkezinin ismini "Kızıl Sendika En ternasyonal" olarak kabul etti.Yönetim organlarını seçti.S.A.Losovski,KSE'nin ge nel sekreterliğine seçildi.Ayrıca kongre, "Kızıl Sendika Enternasyonal" adında bir yayın organı çıkarmayı kararlaştırdı.

KSE'NİN İKİNCİ KONGRESİ :

Kasım 1922'de toplandı.Esas olarak 1. Kongrede kabul edilen çizginin onayladı ğı bir kongre oldu. 2. Kongrede yeniden reformist sendikalarda, bu sendikaların üyelerinin kazanılması için çalışılması gerektiği vurgulandı. 2.Kongre KSE in es sas görevinin devrimci sendika hareketi nin güçlendirilmesi ve geniş emekçi kit lelerin sınıf mücadelesine çekilmesi ol duğundan yola çıkarak, herhangi bir ör gütlenme biçiminin mutlaklaştırılmasına karşı çıktı. Somut durumun ve işçi sınıf ı hareketinin içinde bulunduğu zorlukla rını göz önünde bulundurarak, örgütlenme biçimi sorununun çözülmesi gerektiğini vurguladı.

KSE'NİN ÜÇÜNCÜ KONGRESİ :

Temmuz 1924 de toplandı. Devrimci sen dika hareketinin görevleri;maksimum 8 sa atlık iş günü için enternasyonal mücade leyi; grev stratejisini; sendikalarla iş çi temsilciliği arasındaki ilişkileri;ör gütsel inşayı; sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde KSE örgütlerinin görevlerini, vs. ele aldı.

KSE'NİN DÖRDÜNCÜ KONGRESİ :

Mart-Nisan 1928 de toplandı. Enternas yonal sendika hareketinin görevleri, sö mürgelelerde sendika hareketi, örgütlenme sorunları, faşizme ve sarı sendikalara karşı mücadele tedbirleri, işçi gençli ğin sendika çalışmasına çekilmesi sorun larını ele aldı. KSE in 4.Kongresinde kabul edilen kararlarda faşizmin kökleri

ve özelliği üzerine şöyle denilmektedir:

" Faşizm, emperyalizm ve sosyal dev rim çağında burjuvazinin sınıf hak ı miyetinin özel bir sistemidir...Fa şizm, bütün ülkelerin proletaryası nın sınıf hareketi için sürekli ve tehdit edici bir tehlike oluşturmaktadır."

Faşizme ve sendikaların faşistleşti rilmesine karşı mücadelenin önemi vurgu lanmaktadır. Ayrıca emperyalist büyük güçlerin savaş hazırlığı anlatılarak, em peryalist savaşa karşı mücadelenin önemi vurgulanmaktadır.

KSE'NİN BEŞİNCİ KONGRESİ :

Agustos 1930 da toplandı. Yürütme bü rosunun raporu ve görevleri, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde sendikaların gö revleri, Sovyetler Birliği sendikaları nın sosyalizmin inşasındaki görevleri, örgütsel sorunlar ele alındı. Ele alınan konularda bir dizi kararlar alındı.

1921 yılında kurulan Kızıl Sendikalar Enternasyonal'i Aralık 1937 yılında dağı tıldı. KSE in dağıtılmasının gerekçeleri konusunda 11 Mart 1936 yılında Komünist Enternasyonal Yürütme Kurulu (KEYK) top lantisında yaptığı konuşmada Dimitrof şöyle dilordu:

" Burada Losovski'nin saydığı Hin distan, Çin, Japonya'daki tüm sendi ka birliklerini birleşik sendika en ternasyonalı için birleştirebilece ğimizi sanıyorum...Enternasyonal sendika hareketinin birliğinden,bir leşik bir enternasyonalden Fransız birleşik sendikalarının, İspanya birleşik sendikalarının, İngiliz Trade Union'larının, İskandinavya sendikalarının ve diğer bazı ülke le rin sendikalarının enternasyonal ol an birliğini anlıyorum. Bu enter nasyonal olacaktır."

İkinci dünya savaşından sonra, KSE in devrimci geleneğinin ve çizgisinin sürdü rücü olarak Ekim 1945 de 'Dünya Sendi ka Birliği' kuruldu. Sınıf sendikaları nın uluslararası alanda üst örgütü olan DSB'nin saflarında 150 milyondan fazla e mekçi örgütlü idi. Stalin'in ölümünden sonra, Sovyetler Birliği'nde parti ve devlet cihazının modern revizyonistlerin eline geçmesi, DSB de nitelik değişikli ğine sebep oldu. DSB, dünya işçi sınıf ının sınıf örgütü olmaktan çıktı, modern revizyonistlerin kendi hakimiyetlerini sağlamlaştırmalarının bir aracına dönü ştü.

D.DEMİR

BATI ALMAN EMPERYALİSTLERİ... Baştarafı 1.sayfada

leri tutuklattırdılar. Polis, derneği ba sarak önce 30 kişiyi tutukladı, daha son ra bu sayı 14 e indi, halen 11 arkadaşı mız tutuklu bulunmaktadır.

Bu saldırılara paralel olarak Batı Al man emperyalist burjuvazisi de devrimci lere saldırılarını yoğunlaştırmış bulun maktadır. B.Berlin'de İçişleri senatörü Peter Ulrich, "aşırı sağ ve aşırı sol" nitelikte olan örgütlere karşı acil ted birler alınmasını önermiştir. Batı Alman emperyalistleri "aşırı sağ ve sol" safsa tası altında ilerici, devrimci örgütleri yasaklamak, örgüt lokallerini kapatmak ve örgüt temsilcilerini yurtdışı etmek için plânlar yapmaktadır. Berlin Senato su, Federal İçişleri Bakanına ihetilmek üzere türk dernekleri üzerine belğ top lamaktadır. Yeteri kadar "delil" toplandıktan sonra bu deliller derneklerin ka patılması önerisiyle birlikte İçişleri bakanına sunulacaktır.

"Siddet yenilisi Türk örgütleri derhal kapatılıp, yöneticileri sınır dışı edile cektir" diyen Batı Alman emperyalizminin temsilcilerinin,bu sözlerle Türk faşist lerini nasıl korudukları, her iki tara fın da çıkarlarının devrimcilere saldırı da birleştiği en son Schönberg olayında da açıkça görülmüştür.

Bizler, Batı Alman emperyalizminin bu saldırılarına karşı uyanık olmalı ve on ların Türk faşistleriyle işbirliğini her zaman teşhir etmeliyiz.

11 tutuklu devrimci derhal serbest bırakılmalıdır!

B.Alman emperyalistlerini kitle teşki latlarımızı yasaklama çabalarını boşa ç i karelim!

B. TEZCAN

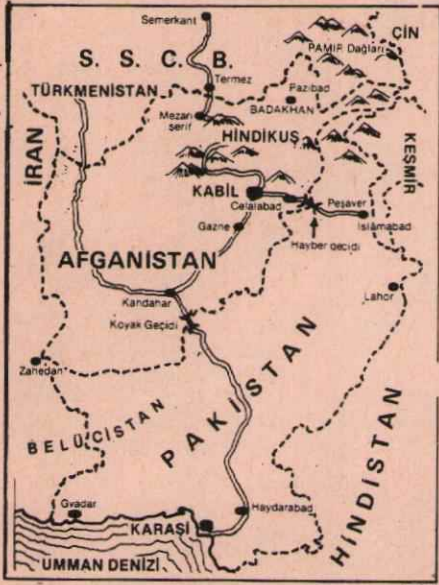
TUTUKLU DEVRİMCİLERLE DAYANIŞMA İÇİNDE OL DUGUMUZU TELEFON EDEREK- TELGRAF ÇEKEREK GÖSTERELİM-DERHAL SERBEST BIRAKILMALARI NI TALEP EDELİM!

Oberstaatsanwalt Szymkowak
Heilige Kreuz str. 9
7450 Hechingen
Tel: 07471 82292

Haftrichter Peter Müller
Amstgericht Hechingen
Postfach/ 7450 Hechingen
Tel: 0747182289

AFGANİSTAN

Baş tarafı 1. sayfada

Babrak Karmel darbesiyle sömürülerini daha da emniyet altına alabilmek için ülkeyi bu defa resmen işgal ettiler. 24 Aralık 1979 dan itibaren Afganistan'a onbinlerce Rus askeri gönderildi. Hemen ertesi gün de emperyalist uşağı ilan edilen Amin idam edildi. Bugünlerde Afganistan'da Rus askerlerinin sayısı 100 bine ulaşmıştır.

Rus sosyal emperyalistleri bu işgali haklı göstermek için "Afganistan'da sosyalizmin kazanımlarını ortadan kaldıracak bir dış müdahaleye engel olmak istediklerini", "hükümetin kendilerini çağırıldığını" vs. söylemektedirler. Oysa tüm bu yalanların arkasındaki gerçek; Rus sosyal emperyalistlerinin hegemonya politikasından ötürü bu işgali yaptıklarından başka bir şey değildir. Dünyanın petrol bölgelerinden biri olan Basra Körfezi çevresinde denetim çemberlerini sıkılaştırmak, Hint Okyanusundan ve Hürmüz boğazından geçen petrol yollarını kontrolleri altına alabilmek için gerçekleştirilen bu işgal için Kremlin sefleri her ne kadar "dünya barışını korumak istediklerini" söylüyorlarsa da, kendi savaş kışkırtıcı, pis hegemonya emellerini gözlerden gizleyemezler. 1968 Çekoslovakya işgalinde güdülen politika ne ise, bugün Afganistan'daki işgalde böyle bir politikanın hegemonist bir politikanın ürünüdür. ABD emperyalistleri de Vietnam'ı işgal ettiklerinde "davet edildiklerini" söylemişlerdi. Ama tarihi gerçekler; Vietnam halkının işgalcilere karşı yürüttüğü şanlı mücadele onların ne denli bir davetsiz misafir olduğunu gözler önüne sermiştir.

Afganistan'ın işgali karşısında çeşitli devletler tavır takındılar. ABD emperyalistlerinin başı Carter, "dünya barışı tehlikede" çığlıkları atarak 'Sovyetler' Birliği'ne bir dizi ambargo koyma girişimlerinde bulundu. Tüm NATO ülkelerinden tam destek istediğini bildirdi. Rus sosyal emperyalistlerinin Pakistan sınırına yakın Hayber geçidine asker yığmasıyla ABD: "Eğer Ruslar, Pakistan'a da girerlerse, biz de boş durmayacağız, silahlı müda-

hale edeceğiz" tehditleri savurdu. Bunun yanında 'Sovyetler' Birliği'ne tahıl satışını durdurdu. Teknoloji mallarının satışına ambargo koydu. 'Sovyetler' Birliği ile diplomatik ilişkilerin azaltılması için girişimlerde bulundu ve 1981 de Moskova'da yapılacak olan Olimpiyatlara katılacak sporcuların Olimpiyatları boykot etmesini istedi. Diğer taraftan, İran ve Afganistan'dan sonra önemi daha da artan Türkiye'de, uşakları ile yeni bir savunma anlaşması imzaladı. ABD emperyalistleri tüm bu girişimleriyle savaş kışkırtıcılığı karakterinde açıkça göstermiş oluyordu. Bir taraftan Rus sosyal emperyalistlerinin işgalini kınarken, diğer yandan kendisi İran'ı işgal planları yapan ABD emperyalistlerinin aslında bu işgal karşısında takındıkları tavır sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

Diğer batılı emperyalistler de Afganistan işgalini kınadılar. Fakat Carter yönetiminin getirdiği isteklere pek taraf tutmazlardı. Onların da işgali kınamalarının esas nedeni emperyalistler arasında dalaşmalardan kaynaklanmaktadır.

AFGAN HALKININ SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİ DÜRDÜRÜLMİYOR!

Çin modern revizyonist, karşı-devrimci leri ise üç dünya teorisinin şanlı(!) bayrağı altında iki süper gücün en tehlikeli si ilan ettikleri Rus sosyal emperyalistlerinin bu hareketini lanetlediler. Ve ABD emperyalistleriyle elele vererek, ABD emperyalistlerinin hegemonya politikasının yanından yer almayıda ihmal etmediler. İşgal dünyadaki emperyalist devletler tarafından bu şekilde karşılanırken, Afganistan'da halk, işgalcilerle karşı mücadelelerini sürdürmektedir. Fakat işgalcilerle karşı verilen mücadelenin başını esas olarak feodal güçler çekmektedir. Ve bunlar, sözde "Marksist" ilan ettikleri rejime karşı ayaklanmışlardır. Bunlar işgale karşı olmalarına rağmen esas olarak feodal ideolojiyle ayaklandıklarından emperyalizm tarafından kullanılmaya ağırlarlar. Ve ABD emperyalistleride bu durumdan yararlanmaya çalışmaktadır. Afgan halkının bunların peşinden gitmesi onları kurtuluşu götürmeyecek, sonunda diğer bir emperyalist gücün baskısı, sömürsü altında balmalarına neden olacaktır. Afgan halkının işgalcilerle karşı mücadelesinde gerçek devrimci güçler desteklenmelidir ve unutulmamalıdır ki; meselenin özü aslında işgalin altında yatan siyasettir. Rus sosyal emperyalistlerinin bu işgalinin, onların iddia ettiği gibi komünistlerin enter nasyonel görevleriyle uzaktan yakından bir ilişkisi yoktur.

Rus sosyal emperyalistleri yıllardır sömürü alanı içinde tuttuğu Afganistan'dan mutlaka kovulacak ve Afgan halkının anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesi işçi sınıfı önderliğinde başarıya ulaşacaktır.

AFGANİSTAN YÜRÜŞLERİ

Afganistan Öğrencileri Genel Birliği (GUAFS) Batı Almanya ve Batı Berlin'de Rus sosyal emperyalistlerinin ülkelerinde ki sosyal faşist işgalini protesto etmek amacıyla yürüyüşler düzenlediler. ATIF ve TÖK/YD li işçi ve öğrencilerin varlığıyla riyle destekledikleri bu yürüyüşlerde 'Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiilik', 'Kahrolsun Rus sosyal emperyalizmi', 'Yaşasın Enternasyonal dayanışma' sloganları hep bir ağızdan, yüce enternasyonalist ruhuyla atıldı.

K. REYHAN

ABD

BAŞKAN ADAYLARININ KIRLI ÇAMAŞIRLARI VE KOKUŞAN EMPERYALİZM

Dünyanın en büyük emperyalist devletlerinden biri olan ABD'de başkanlık seçimleri yaklaşıyor. Seçimler yaklaştıkça başkan adaylarının kirli çamaşırları da ortalığa dökülmeye başladı.

Bilindiği gibi ABD'de 4 yılda bir tekrarlanan başkanlık seçimlere 4 Kasım 80 de yapılacak. Daha bir yıla yakın bir süreye olmasına rağmen seçim çekişmeleri giderek kızışıyor. ABD tekeli burjuvazisinin esas olarak iki büyük kanadının temsilciliğini yapan Cumhuriyetçi Parti ve Demokrat Parti başkanlık adayları arasında süren bu çekişme, her zaman olduğu gibi bu kezde bir çok gerçeği gözler önüne seriyor.

Tekelci sermayenin sözcüleri olan başkan adayları, birer yandan ellerinden gelen her türlü sahtekarlığa baş vurarak çeşitli milliyetlerden ABD halkını aldatmaya çalışırken; diğer yandan da birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya döküyorlar. Onlar böylece kendi kişiliklerinde emperyalizmin çürümüşlüğü, kokuşmuşluğunu bir kere daha açıkça sergiliyorlar. Başkan aday, adayları arasında kattillerden tutunda rüşvetçilere, daleveracılara kadar her türlü maldan var.

Örneğin; Demokrat Partinin adayı Edward Kennedy sekreterinin ölümüne sebep olmakla suçlanıyor. Yine aynı partiden aday adayı şimdiki başkan Jimmy Carter fısılcılık işinde çeşitli yolsuzluklar yapmıştır. Bunun yanında Cumhuriyetçi Parti'nin aday adaylarından John Connally'nin bir süt şirketine on bin dolar rüşvet aldığı; senatör Howard Baker'in de nüfuzunu kullanarak Tennessee'de geniş arazilere sahip olduğu ileri sürülüyor. Elbette ki bunlar sadece bilinenler ve ağız dalaşında ortalığa serilenler. Hiç kuşku yok ki onların kirli çamaşırlarının gerçek faturası, bunlardan kat kat daha fazladır...

Peki bütün bu pisliklerin gerçek kaynağı nedir? Bütün bu pisliklerin gerçek kaynağı emperyalizmin ta kendisidir. Çünkü emperyalizm asalaklık, çürümüşlük, kokuşmuşluk demektir. Rüşvetçilik, daleveracılık, hırsızlık, sahtekarlık demektir.

Bilindiği gibi dünyanın en büyük emperyalist devletlerinden biri olan ABD emperyalizmi de, yıllardan beri dünyanın dört bir yanında azgın bir sömürü ve zulüm uyguluyor. "Dostluk", "işbirliği", "yardımlaşma", "ikili anlaşma"lar vb. yollarla sızdığı ve pençesine aldığı ülkelerin zenginlik kaynaklarını, işçi sınıfı ve halklarının alimlerini insafsızca yağmıyor. Bu sömürsünü sürdürülebilmek için elinden gelen her yola başvuruyor. İç savaşlar çıkartıyor, darbeler tezgahlıyor, silah tüccarlığı yapıyor. Yıllardır dünya hegemonyacılığı peşinde koşuyor. Aynı hegemonyacılığını Rus Sosyal emperyalizmiyle birlikte bugün de sürdürüyor. Yıllardır sömürü ve yağma perçesine aldığı ülkelerdeki devrimci mücadelelere azgınca saldırıyor. Bu ülkelerdeki emperyalizmin uşağı sınıfların iktidarlarını bütün gücüyle destekleyip, ayakta tutmaya çalışıyor. ABD emperyalizmi bu insafsız sömürü ve zulmü sadece dünyanın dört bir yanında değil, elbetteki ABD'de de sürdürüyor. ABD işçi sınıfı ve halkını da iliklerine kadar sömürüyor. İktidarını sürdürülebilmek için elinden gelen her yola başvuruyor. Bunun yanında ABD tekeli burjuvazisinin çeşitli kanadları, sömürden daha çok pay almak ve devlet çarkının imkanlarından daha fazla yararlanmak için birbirleriyle dalaşmaktan da geri kalmıyorlar...

devamı 8. sayfada

